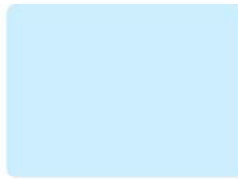

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2553

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2553

คำนำ

ในการดำเนินการบริหารจัดการการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นจุดมุ่งหมายหลักของการดำเนินงานประการหนึ่งคือมีการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานซึ่งได้ถูกกำกับไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่ประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” และตามมาตรา 48 สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกตามมาตรา 49 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

สำหรับปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษานอกรอบที่สาม ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ดำเนินงานตาม 9 องค์ประกอบ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ พร้อมผนวกตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพนอกรอบสาม จำนวน 17 ตัวบ่งชี้และตัวบ่งชี้เพื่อวัดพัฒนาการของศักยภาพด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยจำนวน 4 ตัวบ่งชี้ รวมจำนวนตัวบ่งชี้รวมทั้งสิ้น 44 ตัวบ่งชี้

การจัดทำคู่มือในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งระดับคณะวิชาและในระดับมหาวิทยาลัย ในการนี้จึงใคร่ขอขอบคุณคณะทำงาน ผู้บริหาร คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย และบุคลากรทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2553 ฉบับนี้

(รองศาสตราจารย์หญิงนิตย ธีระวัฒนสุข)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สารบัญ

บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา.....	1
ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	1
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับการประกัน คุณภาพการศึกษา	1
กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)	3
การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	4
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	6
การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก.....	12
บทที่ 2 การประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.....	15
หลักการและเหตุผล	15
วัตถุประสงค์	15
วงรอบการประเมิน	16
จุดเน้นของมหาวิทยาลัย	16
แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	16
การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้	21
บทที่ 3 องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน	27
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	27
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	35
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา.....	56
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	59
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	74
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	78
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	83
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	93
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	95
บทที่ 4 นิยาม คำศัพท์.....	98
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ.....	98
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	99
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา.....	101
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	102
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	106

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	107
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ.....	108
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ.....	110
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ.....	110
บทที่ 5 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา	
ระดับอุดมศึกษาและมุมมองด้านบริหารจัดการ.....	111
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน.....	111
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา.....	113
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา.....	115
ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา.....	119
ภาคผนวก ก กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน.....	121
ภาคผนวก ข ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	127
ภาคผนวก ค แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในปีการศึกษา 2552	
และ 2553.....	129
อัตลักษณ์ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก.....	137
อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย	138
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล สถานศึกษา 3 ดี (3D).....	141
อัตลักษณ์คณะเภสัชศาสตร์.....	144
อัตลักษณ์วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข.....	146
อัตลักษณ์คณะพยาบาลศาสตร์.....	147
อัตลักษณ์คณะวิทยาศาสตร์.....	149
อัตลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์.....	151
อัตลักษณ์คณะเกษตรศาสตร์.....	154
อัตลักษณ์คณะบริหารศาสตร์.....	156
อัตลักษณ์คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ.....	158
อัตลักษณ์คณะศิลปศาสตร์.....	159
อัตลักษณ์คณะนิติศาสตร์.....	160
อัตลักษณ์คณะรัฐศาสตร์.....	162
อัตลักษณ์วิทยาเขตมุกดาหาร.....	163
อัตลักษณ์สำนักวิทยบริการ.....	165
อัตลักษณ์สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย.....	170
อัตลักษณ์สำนักงานอธิการบดี.....	177

ค่าเป้าหมายปีการศึกษา 2553 ระดับมหาวิทยาลัย คณะ /หน่วยงานเทียบเท่า.....	181
ภาคผนวก ง มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	203

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน
2. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล
3. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2545 กกับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัดโดยหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า สมศ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ.ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) และการเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ.2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของ สมศ.เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและคณะ วิชา แต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก เช่น วิทยาเขต หรือศูนย์ หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง การประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกลูกที่ตั้งหลักทั้งหมด นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือกตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ¹ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิดหรือการให้คะแนนให้โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับ ควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

¹ดูเพิ่มเติม "คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบายแต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพโดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิตพัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพเพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี พ.ศ. 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจและบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่าถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัยหรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่าถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับ

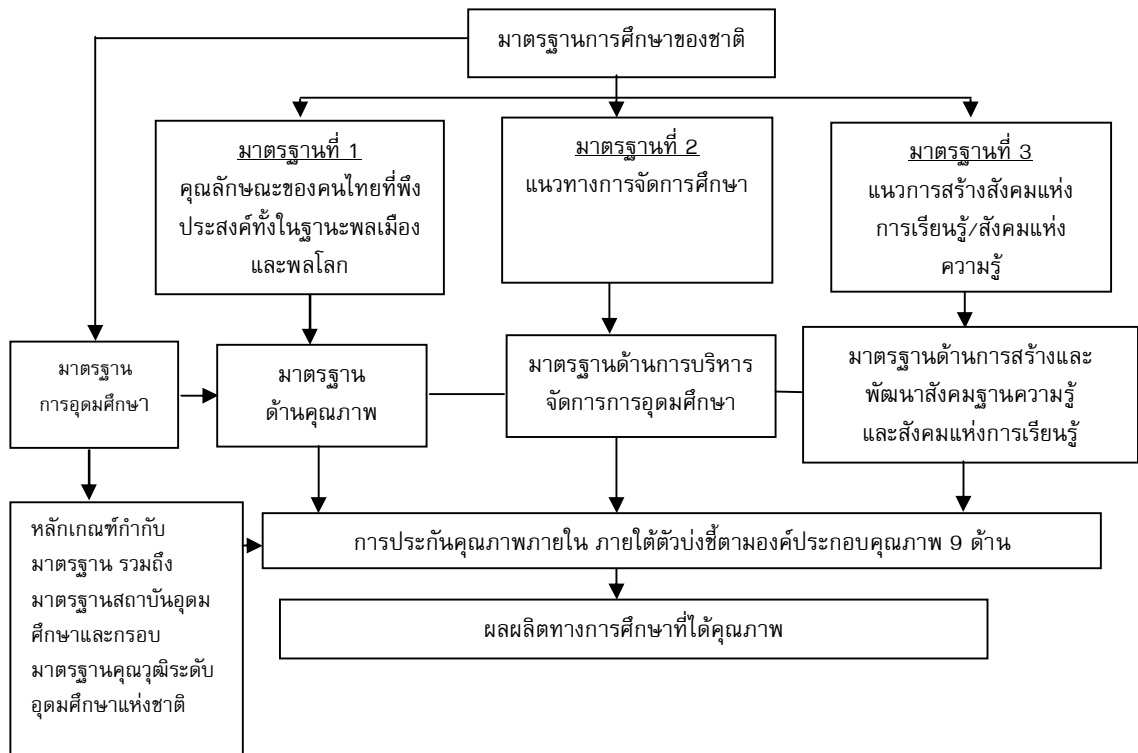
มาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา บรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้วคณะกรรมการการ อุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา**ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการ จัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตาม ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัย ชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการ วิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ ยังได้จัดทำ **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552** เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการ อุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้ คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบ การศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณา ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐาน ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์ กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความ เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมาย

ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สำคัญสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำ**กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546** เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออก**กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553** แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกันมีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ

1. วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
2. ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
3. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
3. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
4. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคโนโลยีการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อ สภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐาน เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้น คู่มือฉบับนี้

จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายใน ทั้งตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมิน ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีหลักการ สำคัญ 6 ประการ คือ

1. ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้บังคับประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุนซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2. ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551- 2565)มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปใน ทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็น ภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา

3. ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ผลผลิตและ ผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความ เชื่อมโยงและความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมิน ภายนอกของ สมศ.

4. ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และ นวัตกรรม

5. จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถ เพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

6. เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีกลุ่ม ค 1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับ ปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะ ระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา

วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1. ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

1.2 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

1.3 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- 1.4 มาตรฐานการศึกษาของชาติพ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 1.5 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.6 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 1.7 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.8 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.9 มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

3. กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้การกำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

3.1 ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

3.2 ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้

4. ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

เกณฑ์การประเมิน เป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม

ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิด คุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชาไปจนถึง ระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่ สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและ สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

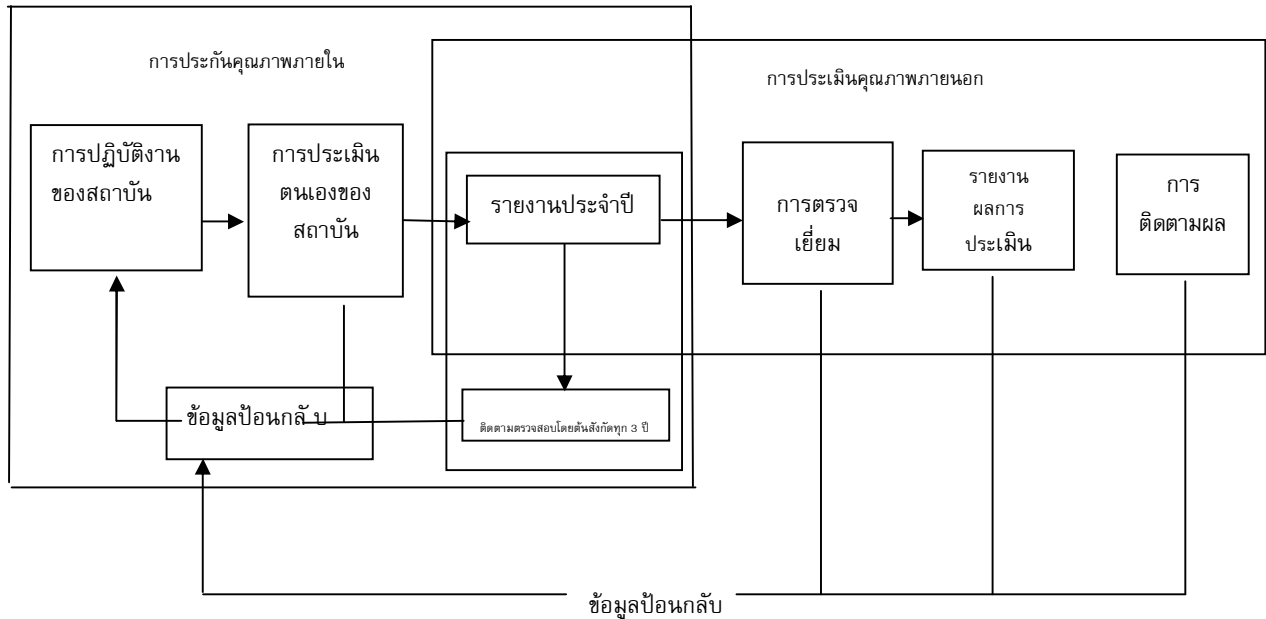
การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัด และวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจาก ฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และ ส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบ ประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมิน คุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ ที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุว่าให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึง การประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการ ประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมิน คุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกัน คุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพ ที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้วจำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)หรือสมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

บทที่ 2

การประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หลักการและเหตุผล

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้พัฒนากระบวนการประกันคุณภาพให้มีความสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ประกอบด้วย กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา พ.ศ. 2553 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 รวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยจัดทำเป็นคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 (ฉบับเดือนกรกฎาคม 2553)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพ แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย และคณะทำงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้พัฒนาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 เพื่อให้สอดคล้องตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด โดยสภามหาวิทยาลัยมีมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินงานดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ 6/2553 วันที่ 25 กันยายน 2553

แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 มุ่งพัฒนาคุณภาพให้สอดคล้องกับจุดเน้นของมหาวิทยาลัย และเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม และมุ่งพัฒนาคุณภาพเพื่อก้าวสู่การเป็นสถาบันที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยได้รับการจัดอันดับระดับสาขาวิชาหรือระดับสถาบันจากองค์กรจัดอันดับชั้นนำของโลก ซึ่งจะบรรลุไว้เป็นแผนระยะยาวของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

เพื่อให้มหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชาและหน่วยงานเทียบเท่าได้พัฒนาคุณภาพ ตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ในคู่มือประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 (ฉบับเดือนกรกฎาคม 2553) ซึ่งแนวทางการดำเนินงานและพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และความเคลื่อนไหวด้านคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ อาทิ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน พ.ศ. 2553 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐาน

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามที่จะเริ่มต้นในปี 2554 จนถึงปี 2558

วงรอบการประเมิน

ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 ถึง 31 พฤษภาคม 2554)

จุดเน้นของมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 6/2553 วันที่ 25 กันยายน 2553 กำหนดจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอยู่ใน **กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี** หมายความว่าถึงสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553 ภายใต้อองค์ประกอบ 9 ด้าน ที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุน และมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 รวมทั้งแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอก รอบสาม

ตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2553 รวมจำนวนทั้งสิ้น 44 ตัวบ่งชี้ สามารถจัดแบ่งตัวบ่งชี้ตามมิติการดำเนินการได้เป็นหลายมิติ ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามมิติของระดับการประกันคุณภาพ

1.1 การประกันคุณภาพภายใน (สกอ.)	23	ตัวบ่งชี้
1.2 การประกันคุณภาพภายนอก (สมศ.)	21	ตัวบ่งชี้
1.2.1 ตัวบ่งชี้ตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย	17	ตัวบ่งชี้
1.2.2 ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย	4	ตัวบ่งชี้
รวม	44	ตัวบ่งชี้

2. แบ่งตามมิติของการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

2.1 ปัจจัยนำเข้า	4 ตัวบ่งชี้
2.2 กระบวนการ	22 ตัวบ่งชี้
2.3 ผลผลิตและผลลัพธ์	18 ตัวบ่งชี้

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีประจำปีการศึกษา 2553 จำแนกตามมิติของประเภทการประกันคุณภาพและมิติประเภทของตัวบ่งชี้

ประเภทการประกันคุณภาพ	ประเภทของตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
1. การประกันคุณภาพภายใน	4	18	1	23
2. การประกันคุณภาพภายนอก	-	4	17	21
2.1 ตัวบ่งชี้ตามจุดเน้นของ มหาวิทยาลัย	-	4	13	17
2.2 ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย	-	-	4	4
รวม	4	22	18	44

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ใช้ 44 ตัวบ่งชี้ สำหรับการประเมินคุณภาพภายในระดับภาควิชา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้พิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร รวมทั้งให้ปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารของมหาวิทยาลัย อาจปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะและผู้บริหารคณะ เป็นต้น

คำอธิบายตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ 2 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สกอ. กลุ่ม ข จำนวน 23 ตัวบ่งชี้หลัก
- ตัวบ่งชี้ 3 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สมศ. กลุ่ม ข จำนวน 17 ตัวบ่งชี้หลัก
- ตัวบ่งชี้ 4 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สกอ. กลุ่ม ง (เพื่อเตรียมเป็น ม.แห่งการวิจัย)

รายการ ตัวบ่งชี้สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 รายการตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2553

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	ประเภทตัวบ่งชี้
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	สกอ.	กระบวนการ
1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์		
1.2.1 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน	สมศ.	ผลลัพธ์
1.2.2 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของ สถาบัน	สมศ.	ผลลัพธ์
1.3 ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม	สมศ.	ผลลัพธ์
2. การผลิตบัณฑิต		
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	สกอ.	กระบวนการ
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สกอ.	ปัจจัยนำเข้า
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สกอ.	ปัจจัยนำเข้า
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุน	สกอ.	กระบวนการ
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อม การเรียนรู้	สกอ.	ปัจจัยนำเข้า
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	สกอ.	กระบวนการ
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียน ตามคุณลักษณะของบัณฑิต	สกอ.	กระบวนการ
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	สกอ.	ผลผลิต
2.9 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์		
2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน 1 ปี	สมศ.	ผลลัพธ์

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	ประเภทตัวบ่งชี้
2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรีโทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา แห่งชาติ	สมศ.	ผลลัพธ์
2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา โทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.	ผลลัพธ์
2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา เอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.	ผลลัพธ์
2.10 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตเพื่อพัฒนาศักยภาพ ด้านการวิจัย		
2.10.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่ นำไปใช้ประโยชน์	สมศ.	ผลลัพธ์
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา		
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้าน ข้อมูลข่าวสาร	สกอ.	กระบวนการ
3.2 ระบบและกลไกส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	สกอ.	กระบวนการ
4. การวิจัย		
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์	สกอ.	กระบวนการ
4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์	สกอ.	กระบวนการ
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	สกอ.	ปัจจัยนำเข้า
4.4 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.	ผลลัพธ์
4.4.2 งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	สมศ.	ผลลัพธ์
4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	สมศ.	ผลลัพธ์

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	ประเภทตัวบ่งชี้
4.5 ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย		
4.5.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	สมศ.	ผลลัพธ์
4.5.2 งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	สมศ.	ผลลัพธ์
4.5.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ	สมศ.	ผลลัพธ์
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม		
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	สกอ.	กระบวนการ
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	สกอ.	กระบวนการ
5.3 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริการวิชาการแก่สังคม		
5.3.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	สมศ.	ผลลัพธ์
5.3.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	สมศ.	ผลลัพธ์
6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	สกอ.	กระบวนการ
6.2 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.	กระบวนการ
6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.	กระบวนการ
7. การบริหารและการจัดการ		
7.1 ภาวะผู้นำของสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	สกอ.	กระบวนการ

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	ประเภทตัวบ่งชี้
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	สกอ.	กระบวนการ
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	สกอ.	กระบวนการ
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	สกอ.	กระบวนการ
7.5 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริหารและพัฒนา มหาวิทยาลัย		
7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภา สถาบัน	สมศ.	กระบวนการ
7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร สถาบัน	สมศ.	กระบวนการ
7.5.3 การพัฒนาคณาจารย์	สมศ.	ผลลัพธ์
8. การเงินและงบประมาณ		
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	สกอ.	กระบวนการ
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน	สกอ.	กระบวนการ

การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใดกรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2. ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = 75.51 \times 5 = 3.78$$

100

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้
ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62}{100} \times 5 = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท
เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35}{200,000} \times 5 = 3.81$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5
จะได้คะแนน 5
2. ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณ
คะแนนที่ได้ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ}}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้}} \times 5$$

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัด
ทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

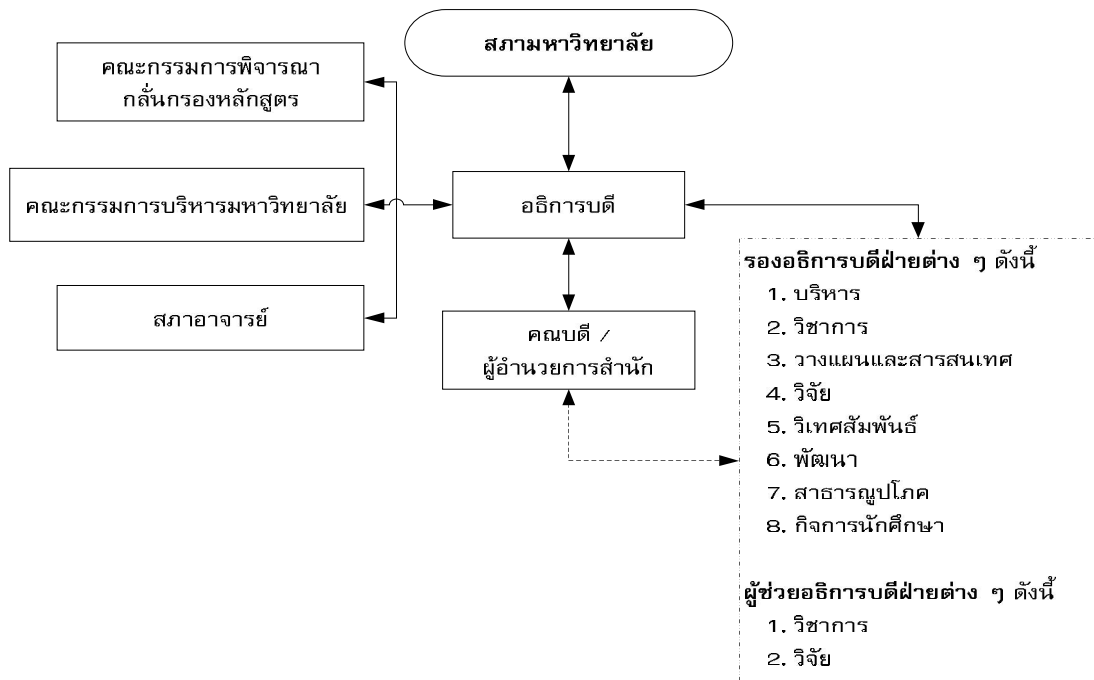
$$\begin{array}{l} 72.364 \quad \text{เป็น} \quad 72.36 \\ 3.975 \quad \text{เป็น} \quad 3.98 \end{array}$$

เกณฑ์การประเมิน

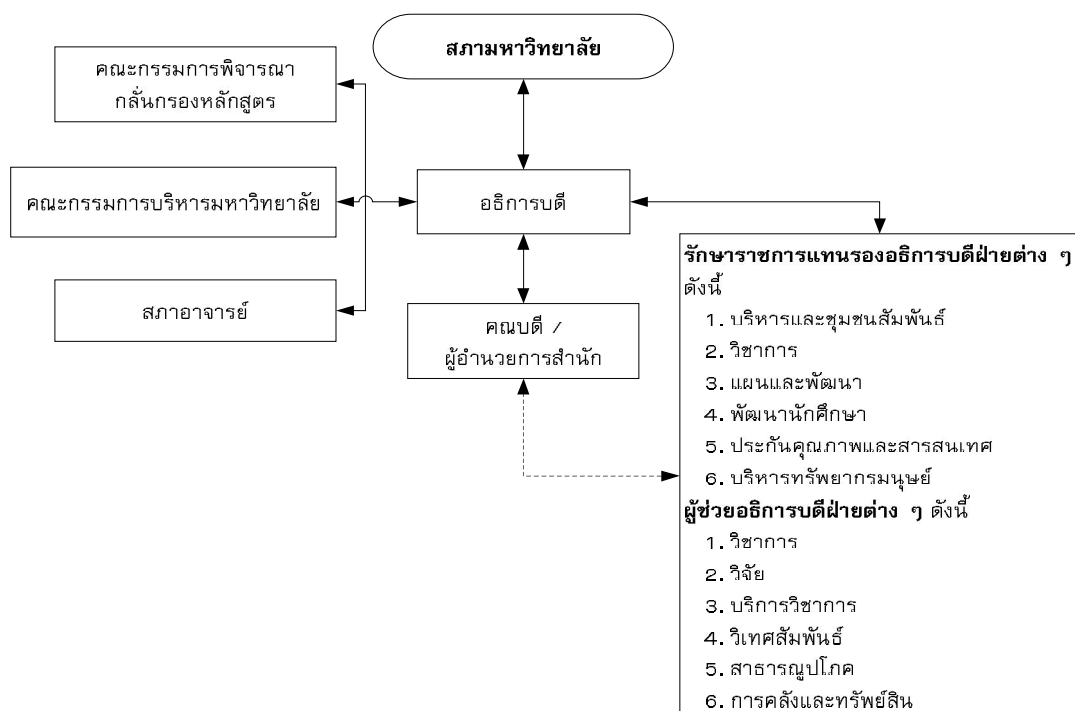
กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ได้
ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน
ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

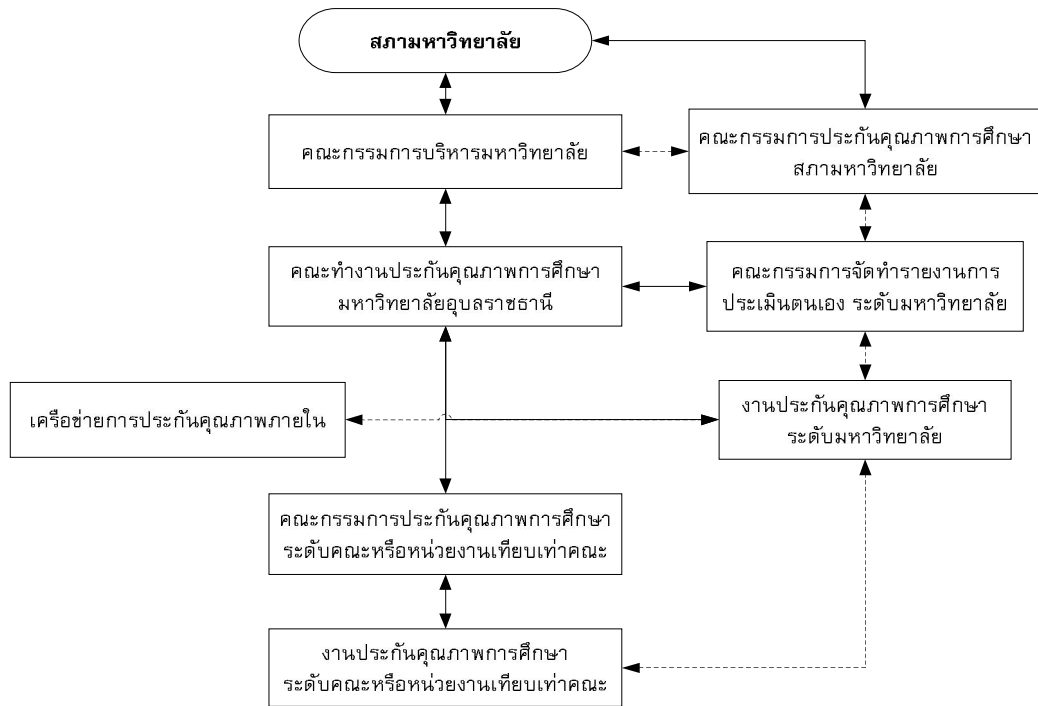
แผนภูมิที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีปีการศึกษา 2553 ระยะเวลา 1 มิถุนายน 2552 – 30 กันยายน 2553

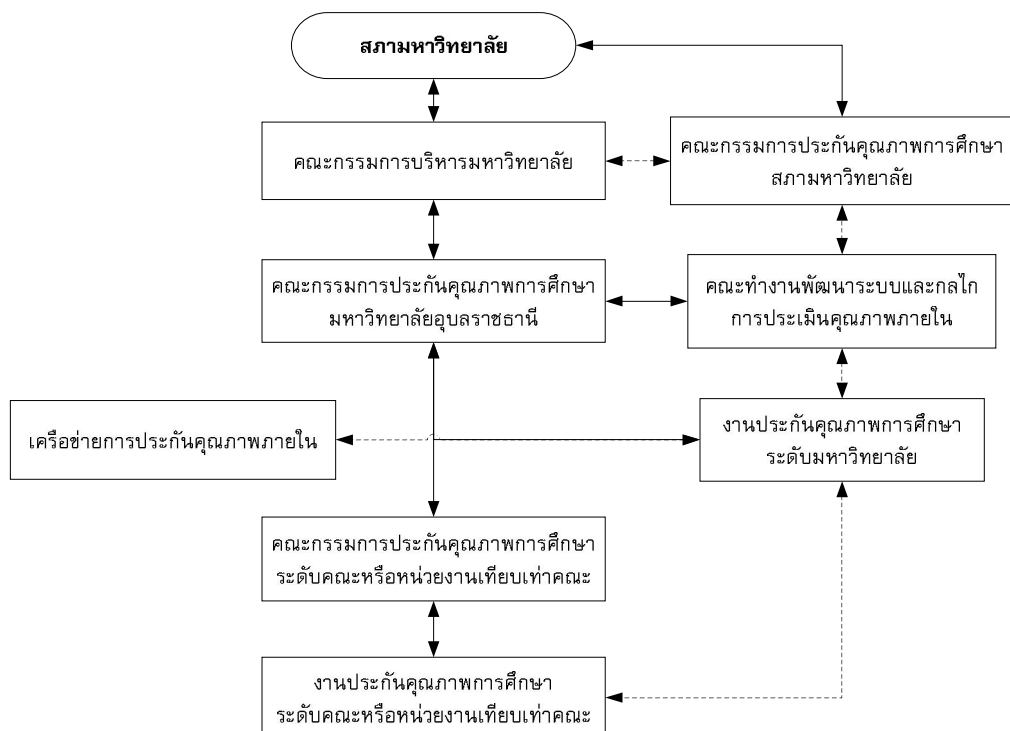
แผนภูมิที่ 2.2 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีปีการศึกษา 2553 เริ่มวันที่ 1 ตุลาคม 2553 เป็นต้นไป

**แผนภูมิที่ 2.3 โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา 2553 ระยะเวลา 1 มิถุนายน 2552 – 30 กันยายน 2553**

**แผนภูมิที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา 2553 เริ่มวันที่ 1 ตุลาคม 2553 – ปัจจุบัน**

แผนภูมิที่ 2.5 แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553

ลำดับ	กิจกรรม	2553							2554									
		มี.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ธ.ค.	ก.พ.	
1	ประเมินคุณภาพภายในคณะ สำนักและมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552	■																
2	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ			■														
3	ส่งรายงานประจำปีการศึกษา 2552				■													
4	ศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานตามคู่มือการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553			■														
5	จัดโครงการสัมมนาสร้างความเข้าใจในการดำเนินการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553			■														
6	ปรับปรุงโครงสร้างคณะทำงานประกันคุณภาพ ระดับมหาวิทยาลัย					■												
7	จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายใน					■												
8	จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน					■												
9	จัดทำโครงการสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี					■												
10	ติดตามผลการดำเนินงาน																	
11	พัฒนาผู้ประเมินคุณภาพ																	
12	ประเมินคุณภาพภายในระดับภาควิชาหรือ หน่วยงานเทียบเท่า																	
13	ประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
14	ประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย																	
15	การนำผลการประเมินไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ																	

บทที่ 3

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจน และสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกัน ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

1.2.1 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน

1.2.2 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน

1.2.3 การชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้:

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันเพื่อให้สถาบันดำเนินการ สอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น สถาบันต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานเพื่อ เป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบัน แล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนอง สังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของ บุคลากรในสถาบันและได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือ ปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551 - 2554)

2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน

3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติงานประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้าน การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานประจำปีและค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี
5. มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและ รายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ประเมินเอกลักษณ์ ปรัชญา นวัตกรรม จุดเด่น ลักษณะพิเศษ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ระบุและเลือกดำเนินการตามจุดเด่นของสถาบัน โดยผ่านการอนุมัติจากสภา สถาบัน และแจ้งให้ สมศ.ทราบล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 : ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้:

มหาวิทยาลัยเลือกตัวบ่งชี้ 2 ตัว โดยตัวบ่งชี้ที่เลือกมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ
2. สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่เป็นจุดเน้น
3. สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของ

มหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ที่เลือกต้องเป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นผลผลิตและผลลัพธ์จากการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยและผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พิจารณาเลือกกระบวนงานที่จะดำเนินงานจำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 1) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น
- 2) การสืบสานโครงการพระราชดำริ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1(1): งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่นของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือ สังคมใดสังคมหนึ่ง

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ฐานความรู้ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่งมากำหนดกรอบความคิดของการวิจัยและมาใช้ในกระบวนการวิจัย ทำให้ได้คำตอบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อท้องถิ่น หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ที่สนองตอบต่อสภาพปัญหาของชุมชนหรือท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ผลการวิจัยสามารถให้ข้อค้นพบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสังคม

วิธีการนับ

การนับจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น ให้นับจำนวนโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (ใช้การนับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยนับรวมของผู้ลาศึกษาต่อด้วย) กรณีอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำมีการศึกษาวิจัยมากกว่า 1 โครงการ ให้สามารถนับได้ทุกโครงการที่แล้วเสร็จ โดยนับทุกโครงการใน 3 ปีปฏิทินย้อนหลังก่อนหน้าปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อท้องถิ่น}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน:

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่นในแต่ละคณะหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะในแต่ละปีปฏิทินโดยสามารถนับโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของผู้ลาศึกษาต่อได้ด้วย พร้อมบทความย่อรายงานการวิจัยที่ดำเนินการแล้วเสร็จ โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนปีที่ประเมิน

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้นในแต่ละคณะวิชาหรือหน่วยงานวิจัยที่เทียบเท่าคณะไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1(2) : การสืบสานโครงการพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อมุ่งศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น ดังนั้น ในแผนบริการวิชาการของสถาบันจึงควรมีโครงการ/กิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น แล้ววัดความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ และมีการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมและชุมชน โดยโครงการตัวบ่งชี้ และเป้าหมายต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ตัวอย่างโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น เช่น

1. โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
2. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
3. โครงการส่งเสริมศักยภาพการผลิตโคขุนของสมาชิกสหกรณ์การเลี้ยงปลุสสัตว์
4. โครงการเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

3. เป็นแบบอย่างหรือแหล่งเรียนรู้สำหรับชุมชน หรือท้องถิ่น
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น
2. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยที่เห็นชอบโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น
3. รายงานการติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น และหลักฐานการนำผลประเมินไปปรับปรุงโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว
4. รายงานผลการประเมินผลทุกโครงการ (ประเมินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ)

หมายเหตุ

1. สามารถนับโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันได้
2. กรณีโครงการ/กิจกรรมนั้นมีหลายสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสามารถนับแยกโครงการ/กิจกรรมนั้นได้
3. กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ 3 ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่สะท้อนจุดเด่นและจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาและมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ
- 2) สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่เป็นจุดเน้น
- 3) สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ จุดเน้นและจุดเด่นที่เป็นผลผลิตและผลลัพธ์จากการดำเนินงานของสถาบันนั้น

ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและต้นสังกัด

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ระบุในแผนของสถาบัน พร้อมด้วยเป้าหมายและโครงการ/กิจกรรมในแต่ละตัวบ่งชี้
2. รายงานผลการดำเนินงาน/สรุปผลการดำเนินการของโครงการ/กิจกรรมตามตัวบ่งชี้ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบ
3. รายงานการประเมินแผนของสถาบัน (ถ้ามี)
4. รายงานประจำปี พร้อมรายงานประเมินตนเองของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 : มาตรการส่งเสริม

การชั้นนำและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผล คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดย สถาบันเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐหรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็น ผู้ชั้นนำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชั้นนำเรื่องต่าง ๆ การส่งเสริมและสืบสาน โครงการมาจากพระราชดำริ/ รักษาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์/ สุขภาพ / ค่านิยมจิต สาธารณะ/ ความคิดสร้างสรรค์/ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ/ นโยบายรัฐบาล / เศรษฐกิจ/ การพร้อมรับการ เป็นสมาชิกสังคมอาเซียน / พลังงานสิ่งแวดล้อม/ อุบัติภัย / สิ่งเสพติด / ความฟุ่มเฟือย / การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความปรองดอง / ฯลฯ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ 2 เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชั้นนำและ/หรือแก้ปัญหา สังคมในด้านต่าง ๆ อาทิความรักชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพค่านิยมจิต สาธารณะความคิดสร้างสรรค์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็น สมาชิกสังคมอาเซียนพลังงานสิ่งแวดล้อมอุบัติเหตุสิ่งเสพติดความฟุ่มเฟือยการแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความปรองดอง ฯลฯ

ทั้งนี้ ประเด็นเรื่องที่ชั้นนำและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเลือก ดำเนินการในแต่ละเรื่องนั้น กำหนดให้มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ ร้อยละ 5

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีพิจารณาเลือกกระบวนการงานที่จะดำเนินงานจำนวน 3 กระบวนการ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมและสืบสานโครงการมาจากพระราชดำริ
- 2) สิ่งแวดล้อม พลังงาน
- 3) สุขภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. โครงการหรือกิจกรรมที่สภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
2. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ
3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ ซึ่งจะต้องมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจริง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ และผลการประเมินการนำความรู้ไปใช้ พร้อมแบบประเมิน
4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ
6. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่

- ก. หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ
- ข. คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์
- ค. สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน

- ง. ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
- จ. อุปกรณ์การศึกษา
- ฉ. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา
- ช. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา
- ซ. องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สผศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ คือ

- 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

- 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- 2.9 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์
 - 2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
 - 2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
 - 2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
 - 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.10 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย
 - 2.10.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรได้ยังไม่ีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ: สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

หมายเหตุ :

คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตรหรือเสนอปิดหลักสูตรและคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 หรือ
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข

1. ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ
2. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณสมบัติปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณสมบัติที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณสมบัติอื่นแทนคุณสมบัติปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
3. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้ เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 หรือ
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข

1. ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือ
2. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ : การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนและข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ : หลักฐานในการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมินหรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีและการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริม

คุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษา ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่าง ๆ ของนักศึกษามีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือ ชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทุกหลักสูตร
2. ทูกรายวิชาของหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจในแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรัฐุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้นและนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทาง ปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิแห่งชาติ หรือมีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมี คุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้าน การคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของ หลักสูตร

2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน

3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน

4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้

5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)

2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด)หรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรมหาชนหรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย:

เปรียบเทียบจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปีหลังจากสำเร็จการศึกษากับผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจ โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

บัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง

1. บัณฑิตที่ไม่ถึงงานมาแล้วได้งานทำ
2. บัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระไม่นับรวมบัณฑิตที่ถึงงานมาก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
4. เงินเดือน / รายได้ต่อเดือน (ตามเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์) ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ทั้งนี้ ให้นำเสนอข้อมูล 3 ปี ย้อนหลัง หากมีผู้สำเร็จการศึกษาไม่ครบ 3 ปี แสดงข้อมูลเท่าที่มีโดยข้อมูลต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) อัตราการตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนบัณฑิตทั้งหมดกรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 80 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF:HEd.หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- 2) ด้านความรู้
- 3) ด้านทักษะทางปัญญา
- 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์การวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือ คุณภาพบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นคุณภาพที่ระบุตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้านต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ:

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่วัดได้จากการประเมินบัณฑิต (คะแนน 0 - 5)}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน:

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินบัณฑิต(คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ดำเนินการรวบรวมข้อมูล
2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิตหรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา(CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดโดยนำเสนอในรูปแบบร้อยละ **ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง**

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal)ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์จากศิลปะนิพนธ์ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นทางการและเป็นระเบียบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กรสมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณาก่อนการลงคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วยศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพและและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

วิธีการคำนวณ:

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนนทุกกลุ่มสาขาวิชา

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Siteของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูลISIหรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Siteของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
0.125	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับสถาบัน (จัดโดยสถาบันการศึกษา)
0.25	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนอกสถาบันการศึกษา (หอศิลป์)
0.50	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับชาติ
0.75	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับภูมิภาค(อาเซียน*10อันดับ)
1.00	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition)หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับนานาชาติ

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations)มี 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนามและพม่า

การประเมินคุณค่าของงานในการเผยแพร่

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลั่นกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ระดับปริญญาโทในแต่ละปีการศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน คำนวณน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี ถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดโดยนำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้น สามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full paper เท่านั้น

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper)ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Siteของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูลISIหรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journai) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Siteของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในแต่ละปีการศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำหน้าของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาโดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี ก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.1 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือปริญญาเอก ที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์จริงในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเอกทั้งหมดของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ **ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง** ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

วิทยานิพนธ์ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/เอกในแต่ละคณะวิชาที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการโดยหน่วยงาน/บุคคลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ อย่างเป็นทางการหรืออย่างไม่เป็นรูปธรรมชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน การบริหารงาน การกำหนดนโยบายและวางแผน โดยมีหลักฐานแสดงผลการนำไปใช้แก้ปัญหา

การใช้ประโยชน์เชิงพัฒนาทางวิชาการกรณีการใช้ประโยชน์ในลักษณะการถูกอ้างอิง (Reference) หรือระบุถึง(Citation) ทั้งนี้การนับผลงานที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์นั้นต้องมีหลักฐานการนำไปใช้อย่างชัดเจน

การรายงานผลให้รายงานทุกปี และประเมินค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิทยานิพนธ์ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. **การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ** เช่น การใช้ประโยชน์ในการให้บริการวิชาการ (สอน/ บรรยาย/ ฝึกอบรม) การใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การเขียนตำรา

แบบเรียน การใช้ประโยชน์ในด้านการให้บริการ หรือ เป็นงานวิจัยเพื่อต่อยอดโครงการวิจัย เป็นต้น ทั้งนี้ นับรวมการใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน แต่ต้องมีหลักฐานรับรอง เช่น ใช้ในการเรียนการสอน จะพิจารณาจากประมวลคำสอนรายวิชา แผนการสอน ตำรา เอกสารคำสอนที่อ้างอิงแหล่งข้อมูล เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สร้างองค์ความรู้ แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่น องค์ความรู้ในด้านศิลปะและวัฒนธรรม สาธารณสุข การบริหารจัดการ สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ประชาธิปไตยภาคประชาชน วิถีชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน อันเป็นผลมาจากการนำข้อความรู้จากการ วิจัยไปใช้ เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย หรือระดับประเทศ เช่น งานวิจัยเชิงนโยบายไม่ว่าจะเป็น การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ไปเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการประกาศใช้กฎหมาย หรือ มาตรการต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

4. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ตามมา

วิธีการคำนวณ:

$$\frac{\text{ผลรวมจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและเอกที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท/เอกที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ของ มหาวิทยาลัย/คณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในรอบ 3 ปี พร้อมชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ ประโยชน์โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้ระบุ รายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วยข้อมูลที่แสดงประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำ วิทยานิพนธ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการ

2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละ คณะวิชาและหน่วยงานวิจัยโดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี ก่อนหน้าปีที่ประเมิน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ระบบและกลไกส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนว และการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการ และการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์กู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหว และนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ :

ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยอัตโนมัติ

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์การวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวตล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ คือ

- 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- 4.4 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
 - 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
 - 4.4.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
 - 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ
- 4.5 ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย
 - 4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

4.5.1.2 งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ

4.5.1.3 ผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

1. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค2)

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 7 ข้อตาม เกณฑ์ทั่วไป และ ครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะ กลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วารสารวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน:

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนน ระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นำตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการเซ็นสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. การแบ่งสัดส่วนจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัย เป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปี ย้อนหลัง

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือ สิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ

งานสร้างสรรค์ ที่นับเป็นผลงานวิชาการคือ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางวิชาการ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คัดเลือกผลงาน เพื่อจัดแสดง

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำ รายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จาก ต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขา นั้นจากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏ อยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ ใน Web Siteของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับ นานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อ ปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Siteของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับ นานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
0.125	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับสถาบัน (จัดโดยสถาบันการศึกษา)
0.25	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับนอกสถาบัน (หอศิลป์)
0.50	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับชาติ
0.75	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance)ระดับภูมิภาค (อาเซียน* 10 ประเทศ)
1.00	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนานาชาติ (ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะ)

* อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมตามค่าน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ เท่ากับ 5 คะแนนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานค่าน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดย

ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนนทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ 3 ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
- ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการรับรองคุณภาพต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาจากผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้วหรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ:

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด 3 ปีย้อนหลัง}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนนทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาโดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ
ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1 .1 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ประจำที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
ทั้งหมดโดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำได้พัฒนาขึ้นจนได้รับการจดทะเบียน
ทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้น
หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วย
สิทธิบัตร พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่ง
ออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับ
สิทธิบัตรการประดิษฐ์ แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็น
การปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนักสำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้
ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบจดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการ
รับจดทะเบียน

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
หมายถึงจำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยได้
พัฒนาขึ้นจนกระทั่งได้การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้ง
ในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้กำหนดค่าน้ำหนักของสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรไว้ดังนี้

กำหนดระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
0.25	อนุสิทธิบัตรได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ
1.00	สิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ

วิธีการนับ :

การนับจำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ให้นับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปี โดยนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะกรณีที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับกรณีอยู่ระหว่างยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียน ไม่นับการจดลิขสิทธิ์และการจดเครื่องหมายการค้า นับเฉพาะสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรที่ได้รับจดทะเบียนในช่วง 3 ปีปฏิทินที่ประเมิน ไม่นับสิทธิบัตรที่มีอายุอยู่ในช่วง 3 ปีก่อนหน้าช่วงปีที่ประเมิน (ใช้การนับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยนับรวมของผู้ลาศึกษาต่อด้วย)

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน:

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายการการจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร วัน/เดือน/ปีที่ได้รับจดทะเบียน โดยจำแนกการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ และรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนหน้าปีปฏิทินที่ประเมิน ทั้งนี้ให้รายงานค่าน้ำหนักของผลงานที่ได้รับจดทะเบียนแต่ละผลงานด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ลาศึกษาต่อโดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
3. สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรฉบับจริงหรือสำเนา ที่แสดงชื่อผู้ประดิษฐ์และวันที่ได้รับอนุมัติ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 : งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยให้นำเสนอในรูปแบบร้อยละ ทั้งนี้ให้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ นอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	55
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	45
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	20

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อพร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสาร ซึ่งเป็น Article หรือ Conference paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้น สามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น full paper เท่านั้นหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ) โดยรายงานในแต่ละปีปฏิทิน ในช่วงสามปีปฏิทินย้อนหลัง จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัยด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลังสามปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 : ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ตีพิมพ์และได้รับการอ้างอิง (Citation) ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ต่อจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมดโดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติและถูกอ้างอิง (Cited) โดยบทความวิจัยอื่นๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ทั้งนี้การอ้างอิงจะไม่นับการอ้างอิงตนเอง ข้อมูลการอ้างอิง (Citation) ให้ใช้จากฐานข้อมูล Scopus แต่หากนับการอ้างอิงเพิ่มเติมจากวิธีการอื่น ให้แสดงหลักฐานว่าไม่ได้นับซ้ำกับที่นับจากฐานข้อมูล Scopus ไปแล้ว

วิธีการนับ :

การนับจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ให้นับจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติในช่วงสามปีปฏิทินจนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน โดยได้รับการอ้างอิงในปีใดก็ได้ในช่วงสามปีปฏิทินนั้น แต่จะไม่นับซ้ำกรณีบทความวิจัยชิ้นใด ๆ ได้รับการอ้างอิงหลายครั้งในช่วงดังกล่าว และให้นับบทความวิจัยทั้งของผู้ปฏิบัติงานจริงและผู้ลาศึกษาต่อ

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	40
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	35
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	30

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้ระบุจำนวนการอ้างอิงของบทความ โดยไม่นับการอ้างอิงตนเอง ทั้งนี้ให้แสดงหลักฐานที่ได้รับการอ้างอิงในกรณีที่ไม่ได้สืบค้นการอ้างอิงจากฐานข้อมูล Scopus โดยรายงานในช่วงสามปีปฏิทินจนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

2. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัย ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อพร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ จากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ.2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัวบ่งชี้คือ

- 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- 5.3 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริการวิชาการแก่สังคม
 - 5.3.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย
 - 5.3.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ :

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชนภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบันพิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการ

ให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3. : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 : การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
2. มีการต่อยอดสู่บทความวิชาการ

3. มีการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราหรืองานวิจัย
4. มีการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาใหม่
5. มีการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาใหม่หรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 : การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน/องค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชน/องค์กรมีผู้นำและสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชน/องค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนและกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
2. ผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลจากกิจกรรม/โครงการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและตอบสนองความต้องการของชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาของสังคมที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สผศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัวบ่งชี้คือ

- 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.2 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 - 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
 - 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การทำนุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนักศึกษา

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม สามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตสังคม และผลเกิดจากกิจกรรมและผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่าอย่างมั่นคง และมั่นใจ

วัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ควรเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร พัฒนาบุคลากร พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม เช่น จิตอาสา ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดทั้งในและนอกห้องเรียน วัฒนธรรมการปฏิบัติ การสร้างวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบันแต่ต้องรู้คุณค่าวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของตนเอง มหาวิทยาลัยควรเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมที่ดี แล้วบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมของสังคม อาทิ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และควรมีการส่งเสริมให้รักวัฒนธรรมของบ้านเกิดหรือวัฒนธรรมในชุมชน นอกจากนี้ควรพิจารณาในประเด็นการจัดการทางวัฒนธรรมและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เช่น มหาวิทยาลัยจะต้องแสดงบทบาทในการป้องกัน/กรองสื่อ อันส่งผลให้เกิดการใช้สื่อเพื่ออบายมุข หรือความเสื่อมเสียทางเพศ โดยไม่ต้องมองในอดีตเสมอไป และระวังตีความเรื่องวัฒนธรรมเป็นประเพณีไปหมด

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานผลการสรุปผล/ประเมินโครงการ/กิจกรรม
4. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนโครงการ เป็นต้น
5. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้วและมีวิธีดำเนินงานที่ดี คือ การทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปตามที่มุ่งหมายไว้เพื่อให้ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นดีกว่าลักษณะเก่า

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ความงดงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่เจริญงอกงามมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจะศึกษาหาความรู้และเรียนรู้ได้จากงานศิลปะและวัฒนธรรมเช่น ห้องอัครศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์และศิลปะสถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง เป็นต้น

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนงาน และการดำเนินงานที่ดีในการสร้างคุณค่าความงามของวัฒนธรรม หรือมีปฏิกิริยาต่อความงามทั้งหลาย ก่อให้เกิดความมีชีวิตชีวาของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมวัตถุ เหตุการณ์ การดำรงชีวิต สภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์เหล่านั้นมีสภาพเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่จะกระตุ้นความรู้สึก กระตุ้นการรับรู้ เราจะแปรการรับรู้ไปสู่ความรู้สึกนึกคิดการชื่นชมยินดี การวิพากษ์ วิจารณ์พร้อมกันนั้นก็จะพัฒนาความรู้สึกนึกคิดไปสู่การแสดงออก ไปสู่การสร้างสรรค์เราอาจแสดงออกและสร้างสรรค์

ได้ทุกด้านในชีวิตไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกและสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ทางเทคโนโลยี สร้างสรรค์ทางสังคม ฯลฯ โดยมีพลังของสุนทรียภาพเป็นแรงสนับสนุน ทั้งนี้การวัดความมีชีวิตชีวาของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยที่มีชีวิต) สามารถวัดได้ โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรจำกัดเวลาปิด-เปิด มีพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง พื้นที่ทั้งในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา บุคลากร และชุมชน โดยมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของชุมชน อาทิ แหล่งเรียนรู้ แหล่งศิลปะวัฒนธรรม แหล่งพักผ่อน แหล่งออกกำลังกาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรักษาระบบนิเวศเดิม เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาทั้งองค์กร ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการใน
2. แต่ละปีการศึกษา อาทิ งบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งชี้การดำเนินงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมงานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนแต่ละโครงการ เป็นต้น
3. โครงการ/กิจกรรม รายงานชื่อผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดโครงการ
4. รายงานสรุปผล/ประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม

5. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพสถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้หลักธรรมาภิบาล(Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สผศ.)
6. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ 2009-2010
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกไปอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องมาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
- 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
- 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

7.5 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย

7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

7.5.3 การพัฒนาคุณภาพคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดีเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้องจะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับมีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนามหาวิทยาลัย
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปยังบุคลากรในมหาวิทยาลัย
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภามหาวิทยาลัยประเมินผลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ :

หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์สมศ.

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในแข่งขันสูงสุดกระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมุมมองความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge)

5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบันเพื่อให้เป็นระบบที่สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกเป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับเพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัยกิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือ ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตาม ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของมหาวิทยาลัย จากตัวอย่างต่อไปนี้

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานเช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของ อาจารย์และบุคลากร
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก

3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่า เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุมหรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ 0 คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันได้หรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆเช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าวonline เป็นต้น

3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ 0 แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ 0 ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ 0 ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับ เพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้าและดำเนินการตามแผน

2. เป็นเหตุสุดวิสัยอยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมการป้องกัน) ของสถาบัน

3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทาง การดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบ กลไก และกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อน สถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ให้เกิด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการ ประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการ ดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. สภากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ทิศทาง นโยบายของสถาบันอุดมศึกษา
2. มีการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด(หมายรวมถึงระเบียบ ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง)
3. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์/แผนประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการกำกับติดตามการประเมินอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุดอย่างน้อย 2 ครั้ง ในรอบวาระการดำรงตำแหน่ง
4. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลและกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทุกประเด็น
5. ความสำเร็จจากผลการประเมินสภามหาวิทยาลัยจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากการสรรหาอย่างเป็นระบบ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 (ภายใต้กรอบมาตรฐานในการประเมินที่สำนักกำหนด)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย
2. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย โดยมีเอกสาร/หลักฐาน/รายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าสภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
3. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่เป็นมติดิสภามหาวิทยาลัย
4. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสภามหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเอง และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา
6. รายงานการสังเคราะห์มติ/นโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของสภามหาวิทยาลัย
7. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการเผยแพร่ วิสัยทัศน์ นโยบายของผู้บริหาร
2. สร้างการมีส่วนร่วมโดยการรับฟังความคิดเห็น เช่น การจัดประชุมบุคลากรทั้งองค์กรอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปีการศึกษา
3. มีการเผยแพร่ผลการตรวจสอบด้านบุคลากร การเงิน สถานที่ ครุภัณฑ์และการบริหารความเสี่ยง (ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร) โดยผู้ตรวจสอบภายนอกต่อสาธารณชน
4. มีการเผยแพร่ผลการสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย
5. ผลการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่มาจากการสรรหาอย่างเป็นระบบ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

2. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย โดยมีเอกสาร/หลักฐาน/รายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

3. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่เป็นมติดิสภามหาวิทยาลัย

4. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

5. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา

6. รายงานการสังเคราะห์มติ/นโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.3 : การพัฒนาคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวัดคุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

เกณฑ์มาตรฐาน :

กำหนดระดับคุณภาพของอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	2	3	4
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3	4	5
รองศาสตราจารย์	4	5	6
ศาสตราจารย์	5	6	7

วิธีการคำนวณ:

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน เป็น 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมกรณีลาศึกษาต่อ โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้อาจมาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้จ่ายเงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมดงบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้ หลังจากปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สผศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัวบ่งชี้คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของมหาวิทยาลัยได้

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานในแต่ละพันธกิจและการพัฒนามหาวิทยาลัยและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหา สำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็น

เงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยงานในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้:

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้ เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย
1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัย

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้ มีการพัฒนาผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ตามแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่าง มหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

บทที่ 4

นิยาม คำศัพท์

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

1. ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ประเมินเอกลักษณ์ ปรัชญา นวัตกรรม จุดเด่น ลักษณะพิเศษ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ระบุและเลือกดำเนินการตามจุดเด่นของสถาบัน โดยผ่านการอนุมัติจากสภาสถาบัน และแจ้งให้ สมศ.ทราบล่วงหน้า

2. ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐหรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้แจงเรื่องต่างๆ การส่งเสริมและสืบสานโครงการมาจากพระราชดำริ / รักชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ / สุขภาพ / ค่านิยมจิตสาธารณะ / ความคิดสร้างสรรค์ / ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ / นโยบายรัฐบาล / เศรษฐกิจ / การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน / พลังงานสิ่งแวดล้อม/ อุบัติภัย / สิ่งเสพติด / ความฟุ่มเฟือย / การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความโปร่งใส / ฯลฯ ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง

4. แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

5. แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายถอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

1. ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

2. กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

3. กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคม และการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้น ๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบตัวอย่างเช่น²

- การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- การเรียนรู้แบบสรุคนิยม (Constructivism)
- การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

4. ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์หรือ ศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือจัดการแสดง (performance) ทั้งนี้ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่หลายครั้งสามารถนับได้ทุกครั้งหากเป็นผลงานที่ต่างกัน ทั้งนี้ จะไม่นับเป็นผลงานหากเกิดจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หรือศิลปะนิพนธ์ที่ทำเป็นกลุ่ม

5. ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก

6. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง วิทยานิพนธ์ปริญญาโท หรือปริญญาเอก

7. **นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า** (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

7.1 ระบบทวิภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา ปกติ)

7.2 ระบบไตรภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

7.3 ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i
 C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTESโดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

8. อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานและบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

9. บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

10. วิทยานิพนธ์ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/เอกในแต่ละคณะวิชาที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการโดยหน่วยงาน/บุคคล ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ อย่างเป็นทางการหรือไม่ ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน การบริหารงาน การกำหนดนโยบายและวางแผน โดยมีหลักฐานแสดงผลการนำไปใช้แก้ปัญหา

11. การใช้ประโยชน์เชิงพัฒนาทางวิชาการกรณีการใช้ประโยชน์ในลักษณะการถูกอ้างอิง (Reference) หรือระบุถึง (Citation) ทั้งนี้การนับผลงานที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์นั้นต้องมีหลักฐานการนำไปใช้อย่างชัดเจน

การรายงานผลให้รายงานทุกปี และประเมินค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง

12. จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการคือ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน 8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

1. หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษา เพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

2. วิชาชีพ หมายถึง วิชาที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น วิชาแพทย์ วิชาพยาบาล ช่างไม้ วิชาช่างยนต์ ฯลฯ โดยเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ เช่น อาชีพครู อาชีพด้านกฎหมาย อาชีพด้านสถาปัตยกรรม อาชีพทางด้านการแพทย์ อาชีพด้านการพยาบาล เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

1. งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาองค์ความรู้ใหม่หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิมตลอดจนถึงการประดิษฐ์ คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

2. งานสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นงานที่เสริมสร้างความรู้ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้อง เป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษาค้นคว้าหรือแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี อันเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติหรืองานที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ ต่อสาขาวิชาหรือแสดงความเป็นต้นแบบต้นความคิดของผลงานหรือแสดงความสามารถในการบุกเบิก งานในสาขาวิชานั้น รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ ผลงานศิลปะและผลงานออกแบบที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับ ในวงวิชาชีพ(พิจารณาเฉพาะกลุ่มสาขากลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ตามการแบ่งกลุ่ม ISCED (International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะวิจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะ มนุษยศาสตร์) เช่น มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มวิจัยที่เปิดสอนเกี่ยวกับกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ควรทำ การวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิจัยข้ามวัฒนธรรม(International relation, cross cultural) หรือการวิจัย เพื่อฟื้นฟูสภาพลักษณะของประเทศ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏก็อาจเน้นเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย การประยุกต์หรือนำศิลปะวัฒนธรรมไปใช้ การอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบไทย การคิดวิธีการใหม่ๆ ขึ้นมา เช่น สูตรอาหาร ทำร่า เป็นต้น จะต้องได้รับการรับรอง Certify จากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ก่อน

3. จรรยาบรรณนักวิจัย¹ หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนจนประกัน มาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่ สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

4. นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับ สถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือ สังคมใดสังคมหนึ่ง

6. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ฐานความรู้ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่งมากำหนดกรอบความคิดของการวิจัยและมาใช้ในการกระบวนการวิจัย ทำให้ได้คำตอบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

7. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อท้องถิ่น หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ที่สนองตอบต่อสภาพปัญหาของชุมชนหรือท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ผลการวิจัยสามารถให้ข้อค้นพบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสังคม

8. การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

9. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

10. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

11. การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนดรวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนดบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

12. การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพหรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ

13. งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of

Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

14. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

15. การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

16. การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่รับรองคุณภาพ หมายถึง จะนับผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) โดยเป็นผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 เล่ม ไม่นับซ้ำกรณีที่ได้รับการตีพิมพ์หลายครั้ง หรือที่อยู่ระหว่างกระบวนการตีพิมพ์

17. สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่งออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

18. อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนักสำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบจดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการรับจดทะเบียน

19. ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยได้พัฒนาขึ้นจนกระทั่งได้การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้กำหนดค่าน้ำหนักของสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรไว้

20. ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย ได้

พัฒนาขึ้น จนกระทั่งได้การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

21. ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติและถูกอ้างอิง(Cited)โดยบทความวิจัยอื่นๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติเช่นกัน ทั้งนี้ การอ้างอิงจะไม่เน้นการอ้างอิงตนเอง ข้อมูลการอ้างอิง (Citation) ให้ใช้จากฐานข้อมูล Scopus แต่หากนับการอ้างอิงเพิ่มเติมจากวิธีการอื่น ให้แสดงหลักฐานว่าไม่ได้ทับซ้อนที่นับจากฐานข้อมูล Scopus ไปแล้ว บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น

22. งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

23. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

24. ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

24.1 การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

24.2 การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

24.3 การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

24.4 งานศิลปะมีประโยชน์ทางอ้อม คือ เป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพสร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล (มีการศึกษาและการประเมินไว้)

25. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มี

การนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีการรับรอง เป็นเอกสารหลักฐานที่ชัดเจนพร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

26. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับ กรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติและ นานาชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน

27. ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Papers) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Books) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมี รายละเอียดดังนี้

28. บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มี ข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์การสังเคราะห์เอกสารหรือการวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในสารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

29. ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อ ตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาใน ระดับอุดมศึกษา

30. หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการ และ/หรือผู้อ่านทั่วไปโดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการ เรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพมีรากฐานทาง วิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทาง วิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

31. วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

32. วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล สากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

1. การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของ ชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้าน วิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการ ที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณา การเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

2. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

3. โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่ชุมชนจัดขึ้นหรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆและทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. ศิลปะ คือ ผลแห่งความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกมาในรูปลักษณะต่างๆให้ปรากฏซึ่งสุนทรียภาพ ความประทับใจ หรือความสะเทือนอารมณ์ ความอัจฉริยภาพพุทธิปัญญา ประสบการณ์ ทัศนคติและทักษะของแต่ละคน เพื่อความพอใจความรื่นรมย์ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี หรือความเชื่อทางศาสนาศิลปะอาจรวมไปถึงงานในรูปแบบต่างๆเช่น งานเขียน บทกวี การเต้นรำ การแสดง ดนตรี งานประติมากรรม ภาพวาดภาพเขียน การจักสาน งานแกะสลัก รวมถึง Conceptual Art และ Installation Art

2. วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมในการแต่งกายหรือวิถีชีวิตของหมู่คณะทั้งนี้วัฒนธรรมมีผลลึกซึ้งเข้าไปถึงชีวิตจิตใจคน วัฒนธรรมเป็นเครื่องผูกพันยึดเหนี่ยวเป็นปัจจัยแห่งความเจริญงอกงาม อันควรค่าแก่การถ่ายทอด อนุรักษ์ พิถีพิถัน ซึ่งเป็นผลจากระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ จำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ จิตใจ สังคม และวัตถุมีการสั่งสมและสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งซึ่งจะช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอย่างมีสุข สันติสุข และอิสรภาพอันเป็นพื้นฐานแห่งอารยธรรมของมนุษยชาติ ตัวอย่างแบบแผนการกระทำ เช่น กิริยา มารยาทการพูด การแต่งกาย เป็นต้น

3. วัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ควรเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร พัฒนาบุคลากร พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม เช่น จิตอาสา ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดทั้งในและนอกห้องเรียน วัฒนธรรมการปฏิเสธ การสร้างวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบันแต่ต้องรู้คุณค่าวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของตนเอง มหาวิทยาลัยควรเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมที่ดี แล้วบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมของสังคม อาทิ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และควรมีการส่งเสริมให้รักวัฒนธรรมของบ้านเกิดหรือวัฒนธรรมในชุมชน นอกจากนี้ควรมีพิจารณาในประเด็นการจัดการทางวัฒนธรรมและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เช่น มหาวิทยาลัยจะต้องแสดงบทบาทในการป้องกัน/กรองสื่อ อันส่งผลให้เกิดการใช้สื่อเพื่ออบายมุข หรือความเสื่อมเสียทางเพศ โดยไม่ต้องมองในอดีตเสมอไป และระวังตีความเรื่องวัฒนธรรมเป็นประเพณีไปหมด

4. การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว และมีวิธีดำเนินงานที่ดี คือ การทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปตามที่มุ่งหมายไว้ เพื่อให้ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นดีกว่าลักษณะเก่า

5. สุนทรียะทางศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความงดงามของศิลปวัฒนธรรมที่เจริญออกงามมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจะศึกษาหาความรู้ และเรียนรู้ได้จากงานศิลปวัฒนธรรม เช่น ห้องอัครศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์และศิลปะสถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง เป็นต้น

6. การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนงาน และการดำเนินงานที่ดีในการสร้างคุณค่าความงามของวัฒนธรรม หรือมีปฏิริยาต่อความงามทั้งหลาย ก่อให้เกิดความมีชีวิตชีวาของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติสิ่งแวดล้อมวัตถุ เหตุการณ์ การดำรงชีวิต สภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์เหล่านั้นมีสภาพเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่จะกระตุ้นความรู้สึก กระตุ้นการรับรู้ เราจะแปรการรับรู้ไปสู่ความรู้สึกนึกคิดการชื่นชมยินดี การวิพากษ์ วิจารณ์พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความรู้สึกนึกคิดไปสู่การแสดงออก ไปสู่การสร้างสรรค์เราอาจแสดงออกและสร้างสรรค์ได้ทุกด้านในชีวิตไม่จำเป็นการแสดงออกและสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ทางเทคโนโลยีสร้างสรรค์ทางสังคม ฯลฯ โดยมีพลังของสุนทรียภาพเป็นแรงสนับสนุน ทั้งนี้การวัดความมีชีวิตชีวาของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยที่มีชีวิต) สามารถวัดได้ โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรจำกัดเวลา ปิด-เปิด มีพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง พื้นที่ทั้งในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา บุคลากร และชุมชน โดยมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของชุมชน อาทิ แหล่งเรียนรู้ แหล่งศิลปะวัฒนธรรม แหล่งพักผ่อน แหล่งออกกำลังกาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรักษาระบบนิเวศเดิม เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

1. การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. หลักธรรมาภิบาล² หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือหาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี(Good Governance)ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบดังนี้³

2.1 หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐานรวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2.2 หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

2.3 หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

2.4 หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

2.5 หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชัดแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

2.6 หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

2.7 หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควรรวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

2.8 หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.9 หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

2.10 หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อ

คัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎ ระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบายผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

1. งบประมาณ หมายถึง งบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ที่สถานศึกษาได้ใน แต่ละปีงบประมาณ

2. งบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง งบค่าตอบแทน ค่าใช้สอยค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบประมาณสนับสนุนฯ คิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณนั้น

3. งบดำเนินการ หมายถึง งบค่าใช้จ่าย (in-cash) และมูลค่า (in-kind) ที่สถาบันใช้ในการสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบันในแต่ละปีการศึกษา

4. ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการการสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม

5. มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียง จากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่นค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

1. แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้ห้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจนโดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

2. ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผลรวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆและนำเสนอไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานการบริหารหรือการตัดสินใจโดยมีคอมพิวเตอร์รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบทั้งนี้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

บทที่ 5

การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมุมมอง ด้านบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ

- 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- 2) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- 3) การบริหารและการจัดการ
- 4) การเงินและงบประมาณ
- 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา 9 ด้านที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่

- 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- 2) การผลิตบัณฑิต
- 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- 4) การวิจัย
- 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- 7) การบริหารและการจัดการ
- 8) การเงินและงบประมาณ
- 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้ภายใต้องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
1.ปรัชญาปณิธาน วัตถุประสงค์และแผน ดำเนินการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 1.2.2 และ 1.3	4
2. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 2.3 และ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ,2.4 2.6 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 2.9.1 , 2.9.2 2.9.3, 2.9.4และ 2.10.1	14
3.กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2	-	2
4. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2	ตัวบ่งชี้ 4.4.1 4.4.2 , 4.4.3 4.5.1 , 4.5.2 และ4.5.3	9
5. การบริการทางวิชาการ แก่สังคม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 และ5.3.2	4
6.การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 6.2.1 และ 6.2.2	-	3
7.การบริหารและการ จัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2 7.3, 7.4 ,7.5.1 และ 7.5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.3	7
8.การเงินและงบประมาณ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
9.ระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	-	1
รวม	4	22	18	44

ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น จึงได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลกมาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม
3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีดุลยภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษามีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ
2. มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน
3. มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัยยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริงใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการหลักสูตรตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2. มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์และแพร่ความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3. มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบันมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยมีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

ค. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2. มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการหลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลัง อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ดังนั้นในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพ บัณฑิต	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 2.9.1,2.9.2 ,2.9.3 ,2.9.4 และ2.10.1	8
2. มาตรฐานด้านการ บริหารจัดการอุดมศึกษา				
ก. มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการ บริหารการอุดมศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1,2.47.1, 7.3,7.4,7.5.1 7.5.2,8.1 และ 9.1		9
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจ ของการบริหารการ อุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2,2.3,2.5 และ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ,2.6 ,3.1, 4.1 , 5.1 , 5.2 , 6.1, 6.2.1 และ 6.2.2	ตัวบ่งชี้1.2.1 , 1.2.2 ,1.3 2.9.5 , 4.4.1 4.4.2 ,4.4.3 4.5.1, 4.5.2 4.5.3, 5.3.1 5.3.2	25
3. มาตรฐานด้านการสร้าง และพัฒนาศักยภาพ ความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	-	2
รวม	4	22	18	44

ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ดังรายละเอียดที่ระบุไปแล้วในบทที่ 1 ได้แก่ กลุ่ม ก

วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีก มาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1 ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3 ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษาสถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับการจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ

รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและ กฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับ การดำเนินงานของสถาบันและการบริหารจัดการ ของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และ หลักความคุ้มค่า

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตาม แผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิต ได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อย่างดีและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2 ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และ ภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อ ส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้าง เครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่ม สร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถตอบสนองความ ต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3 ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและ กลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้ง ในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษา ต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการ ให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูล ย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับ หน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบัน ได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและ วัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการ

ควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่งดังปรากฏในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา				
1) ด้านกายภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			1
2) ด้านวิชาการ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 2.4 2.6		5
3) ด้านการเงิน		ตัวบ่งชี้ที่ 8.1		1
4) ด้านการบริหารจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ,7.1,7.2,7.3,7.4 7.5.1 7.5.2 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1, 1.2.2, 1.3 และ 7.5.3	12
2. มาตรฐานด้านกาดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา				
1) ด้านการผลิตบัณฑิต		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 , 3.1และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8,2.9.1 2.9.2 , 2.9.3 2.9.4 และ 2.10.1	9

มาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
2) ด้านการวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2	ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1, 4.4.2 4.4.3 , 4.5.1 ,4.5.2 และ 4.5.3	9
3) ด้านการ ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 และ5.3.2	4
4) ด้านทำนุ บำรุง ศิลปะและวัน ธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ 6.16.2.1 และ 6.2.2		3
รวม	4	22	18	44

ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่างๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้าน บริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ ด้าน ปัจจัย นำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 , 2.7,3.1, 3.2, 5.1, และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8,2.9.1 2.9.2 ,2.9.3 ,2.9.4 2.10.1,5.3.1 และ5.3.2	12
2. ด้าน กระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1,	ตัวบ่งชี้ที่4.4.1 ,4.4.2 4.4.3 , 4.5.1, 4.5.2 ,4.5.3	10

มุมมองด้าน บริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ ด้าน ปัจจัย นำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
		7.3, 7.4 และ 9.1	,6.2.1,6.2.2 7.5.1, 7.5.2	
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	2
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และ นวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ที่7.5.3	4
รวม	4	21	19	44

ภาคผนวก ก

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบ สถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐาน ที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการ ประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎกระทรวงว่า ด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ทั้งนี้ สถาบันต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เสร็จ ก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถาบัน ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ การศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)
2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปี การศึกษาของแต่ละสถาบัน
3. เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้นจึงควรมีแนว ทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคูณภาพ PDCA คือ การวางแผน (plan)การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do)การประเมินคุณภาพ (check)และการเสนอแนวทางปรับปรุง (act)

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.1 การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

2.1.1 การเตรียมรายงานประจำปี

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในโดยใช้ รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบ ฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการ ประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการ

ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e - SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเองตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเองการนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใด หน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว

ปัจจุบันเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพแต่ละองค์ประกอบสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง(link)ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมินและไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของสถาบัน

2.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรในสถาบัน

ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง
- 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร
- 4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพ คือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงาน

ในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร จำนวน 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด

2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้

3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

2.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใด เพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

2.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

ก. สถาบันอุดมศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คนในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้

- ส่วนผู้ประเมินจากภายในภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าก็ได้ โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คนในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกสถาบันก็ได้ ในกรณีที่ผู้ประเมินภายในสถาบันต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

ข. สถาบันอุดมศึกษาแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่าคณะกรรมการประเมินฯ จะต้องทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับสถาบัน ผ่านทางระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งจัดส่ง username และ password ให้คณะกรรมการประเมินฯ ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดส่งรหัสประจำตัว (ID code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของคณะกรรมการประเมินฯ เข้าสู่ระบบ

นอกจากนั้น ให้สถาบันแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ากับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

- 1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
- 2) บุคลากรพึงปฏิบัติตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชม หรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ
- 3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้ เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายใน ตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรจะมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก
- 5) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

- 1) ผู้บริหารระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินการกิจการอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่ควรปรับปรุงและเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
- 2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย
- 3) ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

ภาคผนวก ข

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี)ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิด สอนให้ครบทุกรายวิชา
5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60วัน หลังสิ้นสุดปี การศึกษา
6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50ต่อปี
11)ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
12)ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯหรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อม อนุโลมให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

ภาคผนวก ค

แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2552 และ 2553

แยกตามประเด็น

ประเด็น	ปีการศึกษา 2552	ปีการศึกษา 2553
1. การกำหนดกลุ่มสถาบัน	สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและ การวิจัย	สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี (กลุ่ม ข)
2. เกณฑ์การประเมิน	คะแนน 1-3 คะแนน	คะแนน 1-5 คะแนน
3. เกณฑ์มาตรฐาน	กำหนดเป็นระดับ คือ การประเมิน พิจารณาผลการดำเนินงานตาม ระดับของเกณฑ์ที่กำหนด	กำหนดเป็นข้อ คือ การประเมินพิจารณาผลการ ดำเนินงาน โดยนับจำนวนข้อ
4. ตัวบ่งชี้ ประเมินคุณภาพ และคณะ	หลัก สกอ.กำหนด 41 ตัวบ่งชี้ เพิ่ม อัตลักษณ์ 3 ตัวบ่งชี้ สมศ.รอบสอง 19 ตัวบ่งชี้ รวม 63 ตัวบ่งชี้ (มหาวิทยาลัย เพิ่มตัวบ่งชี้ 3 ดี รวมเป็น 66 ตัวบ่งชี้)	หลัก สกอ.กำหนด 23 ตัวบ่งชี้ เพิ่ม สมศ.รอบสาม กลุ่ม ข 17 ตัวบ่งชี้ สมศ.รอบสามเพื่อสู่การพัฒนาดำเนินงานวิจัย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย รวม รวมเป็น 44 ตัวบ่งชี้

ประเด็น	ปีการศึกษา 2552	ปีการศึกษา 2553
4.3 ระดับสำนัก	หลัก กำหนดตัวบ่งชี้ ของสกอ. ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 (แผนการ ดำเนินงาน) องค์ประกอบที่ 7 (การบริหารฯ) องค์ประกอบที่ 8 (การเงิน)และ องค์ประกอบที่ 9 ประกันคุณภาพฯ)	หลัก กำหนดตัวบ่งชี้ของสกอ. เป็นตัวบ่งชี้ พื้นฐาน เพื่อให้ทุกสำนัก ได้พัฒนาคุณภาพไป ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ ตัวบ่งชี้ของ องค์ประกอบที่ 1 (แผนการดำเนินงาน) องค์ประกอบที่ 7 (การบริหารฯ) องค์ประกอบที่ 8 (การเงิน) และ องค์ประกอบที่ 9 (ประกันคุณภาพฯ) เพิ่ม อัตลักษณ์ 3 ตัวบ่งชี้ เพิ่ม สมศ. 2 ตัวบ่งชี้ เพิ่ม ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจหลักของ สำนัก

จำนวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่รวม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดอัตลักษณ์ของหน่วยงาน				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.(1) อัตลักษณ์ 1	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.(2) อัตลักษณ์ 2	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.(3) อัตลักษณ์ 3	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.1 การพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน (เลือก 2 ตัวบ่งชี้ย่อย ตามมหาวิทยาลัย) ** (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16)	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.2 การพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน ** (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17)	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.3 การชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ของสถาบัน (เลือก 2 ตัวบ่งชี้ย่อย ตามมหาวิทยาลัย) ** (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18)	✓	✓		
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก	✓	✓	✓	
- จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิป.เอก				
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓	✓	
- จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ศ. รศ. ผศ.)				

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	✓	✓	✓	
- จำนวนบัณฑิต ป.ตรีที่ได้งานทำ/ประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี				
- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	✓	✓	✓	
- ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตแต่ละคน (คะแนน 0-5)				
- จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษา				
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ป.โททั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของ				

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
ผู้สำเร็จการศึกษา				
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ป.เอกทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.1.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์	✓	✓	✓	
- จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์ระดับ ป.โท+เอกที่นำไปใช้ประโยชน์				
- จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด				
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓		
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	✓	✓		
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	✓	✓	✓	
- เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ภายในสถาบัน				
- เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ภายนอกสถาบัน				
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริง)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ				

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	✓	✓	✓	
- ผลรวมของจำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ				
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนา สู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่จดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร				
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	✓	✓	✓	
- ผลรวมตามค่าน้ำหนักของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ย้อนหลัง 3 ปี				
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด ย้อนหลัง 3 ปี				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ	✓	✓	✓	
- จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารนานาชาติ ช่วง 3 ปีปฏิทิน				
- จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ทั้งหมดช่วง 3 ปีปฏิทิน				
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ประโยชน์ของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓	✓	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	✓	✓	✓	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการบริหารฯ และผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย/หน่วยงาน	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนามหาวิทยาลัย/หน่วยงานสู่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานเรียนรู้	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	✓	✓		✓
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.3 การพัฒนาคณาจารย์	✓	✓	✓	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่รวม	ระดับการดำเนินงาน			
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของ ของหน่วยงาน (สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้ตามความ เหมาะสม) เช่น 7.6.1		✓		✓
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	✓	✓		✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน	✓	✓		✓

หมายเหตุ :

- ตัวบ่งชี้ 2 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สกอ. กลุ่ม ข จำนวน 23 ตัวบ่งชี้หลัก
- ตัวบ่งชี้ 3 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สมศ. กลุ่ม ข จำนวน 17 ตัวบ่งชี้หลัก
- ตัวบ่งชี้ 4 จุด = ตัวบ่งชี้ของ สกอ. กลุ่ม ง (เพื่อเตรียมเป็น ม.แห่งการวิจัย)
- จำนวนอัตลักษณ์หน่วยงาน จำนวน 3 ตัวบ่งชี้
- จำนวนตัวบ่งชี้ตามภารกิจของหน่วยงาน (เฉพาะ สำนัก) ตามความเหมาะสม

อัตลักษณ์
ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนา
นวัตกรรมการจัดการ เรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษา
(ตามกระบวนการประกันคุณภาพ PDCA)

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษา
2. มีกลไกการบริการวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการคิดค้นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษา
4. มีการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ตามนโยบายหรือแนวทางที่กำหนด
5. มีการติดตาม ประเมินผลการใช้นวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
6. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการพัฒนานวัตกรรมในปีต่อไปเพื่อให้ประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
1 - 2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ	ครบ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์/บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการ/พัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงต่อจำนวนโครงการวิจัยและงานสร้างสรรค์/บริการวิชาการทั้งหมด

เป้าหมาย : ร้อยละ 60

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่หรือ เป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการที่ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย ที่มีการศึกษาค้นคว้าหรือแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติหรืองานที่ได้รับสิทธิบัตร เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการเสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็น ประโยชน์ต่อสาขาวิชาหรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงานหรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมและจิตรกรรม

จำนวนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง โครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป ประจำปี 2553 ทั้งนี้ 1 โครงการสามารถนับซ้ำได้หากมีการจัดอบรมหลายรุ่นโดยกลุ่มเป้าหมายไม่ซ้ำเดิมและหรือ มีการฝึกอบรมหลายหลักสูตร

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาท้องถิ่น/อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง หมายถึง งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและแผนแม่บทการวิจัยของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

งานบริการวิชาการแก่สังคมที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาท้องถิ่น/อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สอดคล้องกับแผน/ นโยบายการให้บริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยและหรือ โครงการที่มีเอกสารหลักฐานแสดงความต้องการของผู้รับบริการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการวิจัยและงานสร้างสรรค์
บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง}}{\text{จำนวนโครงการวิจัยและงานสร้างสรรค์
บริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน:

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 60 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ร้อยละโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในเขต
อีสานใต้ต่อจำนวนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งหมด

เป้าหมาย : ร้อยละ 60

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จำนวนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ประจำท้องถิ่นของจังหวัดในเขตอีสานใต้ 8 จังหวัด เช่น ยีตลิบสองคองลิบสี่แห่เทียนพรรษา
สงกรานต์ เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในเขตอีสานใต้}}{\text{จำนวนโครงการศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน:

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 60 เท่ากับ 5 คะแนน

องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล สถานศึกษา 3 ดี (3D)

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 : การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เป้าหมาย : 3 ข้อแรก

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถานศึกษามีกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรม จัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา มีความร่วมมือกับฝ่าย และการติดตามประเมินผลตามแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา 3 ดี การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. นโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกการสนับสนุนทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างและพัฒนาเครือข่าย การกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน
3. รายงานผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลและการนำผลไปพัฒนาปรับปรุง

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สถานศึกษาดำเนินการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)
2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างชัดเจน
3. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)
4. สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมและการบริการ มีโครงสร้างสาระการเรียนรู้ แผนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)
5. มีการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสร้างสรรค์นวัตกรรม/โครงการ/กิจกรรมเพื่อตอบสนองนโยบาย 3 ดี (3D) ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
6. มีกลไกในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายให้มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม 3 ดี (3D) ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
7. มีระบบ กลไกและแผนการกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมรายงานผลการติดตามประเมินผลและการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. วางแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแผนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) และส่งเสริมสนับสนุนทั้งทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคคล
2. จัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมด้านประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
3. พัฒนาคุณครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีองค์ความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อการพัฒนาสถานศึกษา 3 ดี (3D) อย่างมีคุณภาพ
4. ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการดำเนินงานนโยบายคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)
5. กำกับ ติดตาม ให้สถานศึกษาพัฒนาหรือมีนวัตกรรมส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบทั้ง 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 : ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรม

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

เป้าหมาย : 3 ข้อแรก

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งในการด้านจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามนโยบาย 3 ดี (3D) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีวินัย มีความประหยัด มีความกตัญญูกตเวที ซื่อสัตย์สุจริต รู้และตระหนักในโทษภัยของยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันจากสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ ตลอดจนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. โครงการกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นไทย และด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด

2. รายงานผลการเข้าร่วมโครงการของนิสิตนักศึกษา
3. รายงานการประเมินผลโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) จำนวน 1 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) จำนวน 2 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) จำนวน 3 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) จำนวน 4 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) จำนวน 5 ด้าน

อัตลักษณ์คณะเภสัชศาสตร์

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกการสร้างเสริมสุขภาพ

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานสร้างเสริมสุขภาพ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานเพื่อสอดแทรกการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียนหรือชุมชนไว้ในจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมในรายวิชา
3. มีรายวิชาที่สอดแทรกการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียนโดยบรรจุในหลักสูตรหรือแผนการสอน ไม่น้อยกว่า 3 รายวิชา
4. มีการประเมินรายวิชาหรือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมในรายวิชา
5. มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2.2 มีโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่ส่งเสริมด้านสุขภาพและยาแก่ชุมชน

ค่าเป้าหมาย : 6 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานที่ส่งเสริมโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการด้านสุขภาพและยาแก่ชุมชน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการด้านสุขภาพและยาแก่ชุมชน ไม่น้อยกว่า 3 โครงการ
4. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการด้านสุขภาพและยาแก่ชุมชน
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการด้านสุขภาพและยาแก่ชุมชน
6. มีการนำกิจกรรมบริการวิชาการมาบูรณาการกับการเรียนการสอน
7. มีการนำกิจกรรมบริการวิชาการมาบูรณาการกับการวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 หรือ 2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ	6 หรือ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1. 2.3 มีการดำเนินงานวิจัยด้านสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย : 6 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะและแผนการดำเนินงาน
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมโครงการวิจัยศึกษาสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. มีโครงการวิจัยศึกษาสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่น้อยกว่า 1 โครงการต่อปี
4. มีบทความการวิจัยที่ศึกษาสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 บทความต่อปี
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยด้านสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้บูรณาการกับการเรียนการสอน
6. มีการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยด้านสมุนไพรไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้บูรณาการกับการบริการวิชาการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 หรือ 2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ	6 หรือ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1. 2. 4 ร้อยละเฉลี่ยของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ (นับเฉพาะการสอบครั้งแรก)

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 80

อัตลักษณ์วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการสร้างเสริมสุขภาพ

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานสร้างเสริมสุขภาพ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานเพื่อสอดคล้องกับการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียนหรือชุมชนไว้ในจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมในรายวิชา
3. มีรายวิชาที่สอดคล้องกับการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียนโดยบรรจุในหลักสูตรหรือแผนการสอน ไม่น้อยกว่า 3 รายวิชา
4. มีการประเมินรายวิชาหรือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมในรายวิชา
5. มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2.2 จำนวนโครงการวิจัย ประเภทการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพในภูมิภาคอีสานใต้

เป้าหมาย : 5 โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2.3 จำนวนโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการด้านการสร้างเสริมสุขภาพแก่ชุมชนในภูมิภาคอีสานใต้

เป้าหมาย : 5 โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

อัตลักษณ์คณะพยาบาลศาสตร์

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 นักศึกษามีจรรยาบรรณจิตสำนึกต่อท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
2. มีโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม (MOU ทู่น อปท.)
3. มีโครงการ/กิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกต่อท้องถิ่นแก่นักศึกษา (โครงการครอบครัวอุปถัมภ์)
4. มีรายวิชา/กิจกรรม ที่สอดแทรกการสร้างจิตสำนึกต่อท้องถิ่นในหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 1 รายวิชา/กิจกรรม (วิทยาศาสตร์และศิลป์ วิชาครอบครัวและชุมชน)
5. มีการติดตามประเมินผลและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน
6. ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบวิชาชีพในชุมชน เช่น สถานีอนามัย ศูนย์สุขภาพชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล โรงพยาบาลชุมชน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 นักศึกษามีศักยภาพการทำงานในชุมชน

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนงาน/โครงการเสริมสมรรถนะการทำงานในชุมชน (โครงการเสริมสมรรถนะการทำงานในชุมชน)
2. นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานในชุมชน
3. มีรายวิชา/กิจกรรม ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ไม่น้อยกว่า 1 รายวิชา/กิจกรรม (วิทยาศาสตร์และศิลป์ วิชาครอบครัวและชุมชน โครงการครอบครัวอุปถัมภ์)
4. มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
5. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 นักศึกษามีความเป็นผู้นำและศักยภาพการทำงานเป็นทีม

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีระบบและกลไกในการเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม
2. มีแผนงาน/โครงการเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม
3. นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน
4. มีกิจกรรม/การสร้างองค์ความรู้และโครงการบริการวิชาการในชุมชนที่ดำเนินการโดยนักศึกษาร่วมกับชุมชน
5. มีการติดตามประเมินผลและนำผลการประเมิน มาปรับปรุงการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

อัตลักษณ์คณะวิทยาศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการบริการของคณะ

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : ระดับ 4.01 ขึ้นไป

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในแต่ละรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมเนื้อหา การบูรณาการ และ ความรู้ความสามารถของ อาจารย์ผู้สอน และการบริการของคณะที่จัดให้กับนักศึกษา ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของคณาจารย์ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ และการบริการ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษาถือเป็นตัววัดในด้านทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าคุณภาพครู และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ ที่ดี จะมีผลทำให้คุณภาพของนักศึกษาดีด้วย ทั้งนี้ จะนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการดำเนินงานของคณะฯ โดยการคิดคะแนนความพึงพอใจแบ่งเป็น 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงปรับเกณฑ์การให้คะแนน +/- 1 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ระดับ 0.01-1	ระดับ 1.01 - 2.0	ระดับ 2.01 - 3.0	ระดับ 3.01 - 4.0	ระดับ 4.01 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 จำนวนงานวิจัยที่บูรณาการกับภารกิจด้านการเรียนการสอนหรือ การบริการวิชาการหรือทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : มากกว่า 5 งาน

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีการบูรณาการกับภารกิจด้านการเรียนการสอนหรือการบริการวิชาการหรือทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะฯ และมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ งานวิจัยที่มีมาตรฐาน และการบริการวิชาการแก่สังคม ตามพันธกิจของคณะ

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงปรับเกณฑ์การให้คะแนน +/- 1 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-2 งาน	3 งาน	4 งาน	5 งาน	มากกว่า 5 งาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 จำนวนโรงเรียนที่ใช้บริการของคณะ

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : 33 โรงเรียนขึ้นไป

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนโรงเรียนที่ใช้บริการของคณะ เพื่อที่คณะจะส่งเสริมการบริการ วิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน และโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการ

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงปรับเกณฑ์การให้คะแนน +/- 8 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-8 โรงเรียน	9-16 โรงเรียน	17 - 24 โรงเรียน	25 - 32 โรงเรียน	33 โรงเรียน ขึ้นไป

อัตลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
ในแต่ละภาคการศึกษา

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : จำนวนนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาจำนวนมากกว่ร้อยละ 20 ต่อภาคการศึกษา

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

ผู้จัดเก็บข้อมูล : นางดวงมณี สิทธิธรรม

ผู้รับผิดชอบหลัก : งานกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
ในแต่ละภาคการศึกษาแสดงถึงโอกาสทางการศึกษาที่ทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มีส่วนสนับสนุนให้แก่นักศึกษาของทางคณะฯ ซึ่งทางคณะฯพิจารณาตัวบ่งชี้ข้างต้นเพื่อต้องการสนับสนุน
ให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีโอกาสทางการศึกษามากยิ่งขึ้นและเป็นตัวบ่งชี้ประเภผลผลิต
ของทางคณะฯ ในด้านการให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. จำนวนนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา เช่น ทุน กยศ. ทุนการศึกษาจากบริษัทต่างๆ และ
อื่นๆ ในภาคการศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในภาคการศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาระดับระดับปริญญาตรีที่ได้รับทุนการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในแต่ละภาคการศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวนนักศึกษาที่ ได้รับทุนการศึกษา จำนวนน้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อภาค การศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ ได้รับทุนการศึกษา จำนวนร้อยละ 10 ต่อ ภาคการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ ได้รับทุนการศึกษา จำนวนร้อยละ 15 ต่อภาคการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ ได้รับทุนการศึกษา จำนวนร้อยละ 20 ต่อภาคการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ ได้รับทุนการศึกษา จำนวนมากกว่าร้อยละ 20 ต่อภาค การศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 จำนวนโครงการและ/หรือจำนวนเงินโครงการ โครงการบริการวิชาการ และ โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคมในปีการศึกษานั้น

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : จำนวนมากกว่า 20 หรือจำนวนเงินมากกว่า 4 ล้านบาท

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

ผู้จัดเก็บข้อมูล : นายธิดิกานต์ บุญแข็ง

ผู้รับผิดชอบหลัก : งานวิจัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้แสดงถึง

1. จำนวน งาน/จำนวนเงิน, โครงการบริการวิชาการ และ โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มุ่งเน้นเพื่อท้องถิ่นบ่งบอกถึงความตั้งใจของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่จะเป็นสติและปัญญาของสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นตามวิสัยทัศน์ ปรัชญา และ ปณิธาน ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

2. จำนวน โครงการบริการวิชาการ และ โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มุ่งเน้นเพื่อท้องถิ่นพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายของแต่ละ งานวิจัย โครงการและ กิจกรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่แสดงจำนวนเงินหรือจำนวนโครงการ, โครงการบริการวิชาการ และ โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ในปีการศึกษา 2553

2. เอกสารแสดงจำนวนเงินหรือจำนวน, โครงการบริการวิชาการ และ โครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมดในปีการศึกษา 2553

สูตรการคำนวณ

จำนวนโครงการหรือจำนวนเงิน ,โครงการบริการวิชาการ และโครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะ และ วัฒนธรรม ของคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ในปีการศึกษา 2553
--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวน 1-5 หรือ จำนวนเงิน 1 ล้านบาท	จำนวน 6-10 หรือ จำนวนเงิน 2 ล้านบาท	จำนวน 11 -15 หรือจำนวนเงิน 3 ล้านบาท	จำนวน 16 -20 หรือ จำนวนเงิน 4 ล้านบาท	จำนวนมากกว่า 20 หรือจำนวนเงิน มากกว่า 5 ล้านบาท

**ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ร้อยละจำนวนงานวิจัยเพื่อ ตอบสนองชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชน
และภาคอุตสาหกรรมในปีการศึกษานั้น**

ค่าน้ำหนัก : 1

เป้าหมาย : มากกว่าร้อยละ 15

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

ผู้จัดเก็บข้อมูล : นายธิติกานต์ บุญแข็ง

ผู้รับผิดชอบหลัก : งานวิจัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จากปรัชญาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่สร้างสติและปัญญาแก่สังคม สู่ปรัชญาและ ปณิธาน ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ว่า จะเป็นสติและปัญญาของสังคม โดยการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการดังนั้นร้อยละจำนวนงานวิจัยเพื่อ ตอบสนองชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคอุตสาหกรรม แสดงถึงการดำเนินการตามปรัชญาของคณะฯ และแสดงถึงความทุ่มเทของคณะฯแก่สังคม ชุมชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านงานวิจัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่แสดงจำนวนงานวิจัยเพื่อ ตอบสนองชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคอุตสาหกรรม ในปีการศึกษา 2553
2. เอกสารแสดงจำนวนงานวิจัยของคณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมดในปีการศึกษา 2553

สูตรการคำนวณ :

<p>จำนวนงานวิจัยของคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อ ตอบสนองชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชนและ ภาคอุตสาหกรรมในปีการศึกษา 2553</p> <p>จำนวน งานวิจัยของคณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมดในปีการศึกษา 2553</p>
--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
น้อยกว่าร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	มากกว่าร้อยละ 15

อัตลักษณ์คณะเกษตรศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ร้อยละของงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อท้องถิ่น(อีสานใต้ และลุ่มน้ำโขงตอนล่าง)

ค่าเป้าหมาย : มากกว่าร้อยละ 90

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เพื่อตอบสนองต่อพันธกิจของหน่วยงานในผลผลิตและสร้างสรรค์องค์ความรู้ (หรือสิ่งประดิษฐ์) ที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดเพื่อความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรในพื้นที่อีสานใต้และลุ่มน้ำโขงตอนล่าง โดยวัดจากจำนวนโครงการวิจัยที่มีความสอดคล้องในประเด็นดังกล่าวต่อโครงการวิจัยทั้งหมดที่ได้รับในแต่ละปีงบประมาณ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 50- 60	ร้อยละ 61 -70	ร้อยละ 71-80	ร้อยละ 81-90	มากกว่าร้อยละ 90

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ร้อยละบริการวิชาการที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น (อีสานใต้ และลุ่มน้ำโขงตอนล่าง)

ค่าเป้าหมาย : มากกว่าร้อยละ 90

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เพื่อตอบสนองต่อพันธกิจของคณะฯ ในการนำเอาองค์ความรู้ที่มีมาประยุกต์ในแนวทางปฏิบัติและเผยแพร่สู่ชุมชน ผ่านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาการเกษตรในท้องถิ่นโดยคำนวณจากจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดที่ได้รับ ในปีนั้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 50- 60	ร้อยละ 61 -70	ร้อยละ 71-80	ร้อยละ 81-90	มากกว่าร้อยละ 90

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ผลงานการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเกษตรและพัฒนาชนบท

ค่าเป้าหมาย : 7 ผลงาน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ทิศทางของคณะเกษตรศาสตร์ ต้องการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตรและการพัฒนาชนบทที่ ยอมรับในวงการวิชาการ ดังนั้น จึงจะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในประเด็นดังกล่าวนี้ โดยผ่านการเรียนการสอน โดยเฉพาะหลักสูตรบัณฑิตศึกษาศาสาขาสารสนเทศเพื่อการเกษตรและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
3 ผลงาน	4 ผลงาน	5 ผลงาน	6 ผลงาน	7 ผลงาน

อัตลักษณ์คณะบริหารศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.1 มีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเศรษฐกิจพอเพียง

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีการจัดทำหลักสูตรสาขาวิชาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาเศรษฐกิจพอเพียง
3. มีรายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้นักศึกษาสาขาวิชาอื่นภายในคณะบริหารศาสตร์
4. มีการประเมินการเรียนการสอนจากหลักสูตรที่นำองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
5. มีการนำผลประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.2 การบริหารจัดการโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ค่าเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีการกำหนดแผนหรือนโยบายในการนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้
ในการบริหารจัดการ
2. มีการประกาศให้บุคลากรในคณะฯ ทราบถึงแผนหรือนโยบายในการใช้หลักเศรษฐกิจ
พอเพียงกับการบริหารงานของคณะบริหารศาสตร์
3. มีการดำเนินงานโดยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ปฏิบัติงานจริง
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานจากการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
5. มีการนำผลประเมินมาปรับปรุงการบริหารจัดการโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.3 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในรายวิชาทุกหลักสูตร

คำเป้าหมาย : 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีระบบและกลไกในการดำเนินงานในการสอดแทรกจริยธรรมเข้าสู่การเรียนการสอน
2. มีรายวิชาในแต่ละหลักสูตรที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเข้าสู่การเรียน
3. มีการประเมินผลการเรียนในประเด็นการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในทุกหลักสูตร
4. มีผลประเมินในประเด็นสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในทุกหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.5
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงในการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม

จริยธรรม

เกณฑ์คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

อัตลักษณ์คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ร้อยละของวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เน้นคุณค่า
งานหัตถกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย : 70

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 0-20	ร้อยละ 21-40	ร้อยละ 41 -60	ร้อยละ 61 -80	ร้อยละ 81-100

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ร้อยละงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
ที่เน้นคุณค่างานหัตถกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อผู้สำเร็จการศึกษา

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 80

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 0-20	ร้อยละ 21-40	ร้อยละ 41 -60	ร้อยละ 61 -80	ร้อยละ 81-100

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการลงพื้นที่จริง
เพื่อการศึกษาเชิงบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษา
กับชุมชน ผู้ประกอบการท้องถิ่นต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 11

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 0-2	ร้อยละ 2-4	ร้อยละ 4 -6	ร้อยละ 6 -10	มากกว่าร้อยละ11

อัตลักษณ์คณะศิลปศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 มีกิจกรรมวิชาการเกี่ยวกับอีสานใต้และลุ่มน้ำโขงร่วมกับหน่วยงานภายในหรือภายนอกหรือชุมชนในพื้นที่

ค่าน้ำหนัก : 1

ค่าเป้าหมาย : 10 กิจกรรมขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-3 กิจกรรม	4-5 กิจกรรม	6-7 กิจกรรม	8-9 กิจกรรม	10 กิจกรรมขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 มีงานวิจัยเกี่ยวกับอีสานใต้และลุ่มน้ำโขง

ค่าน้ำหนัก : 1

ค่าเป้าหมาย : 10 เรื่องขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-3 เรื่อง	4-5 เรื่อง	6-7 เรื่อง	8-9 เรื่อง	10 เรื่องขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ร้อยละของหลักสูตรที่มีเนื้อหาในรายวิชาที่เกี่ยวกับอีสานใต้และลุ่มน้ำโขง

ค่าน้ำหนัก : 1

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 100

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 30-49	ร้อยละ 50-69	ร้อยละ 70-79	ร้อยละ 80-90 กิจกรรม	ร้อยละ 100

อัตลักษณ์คณะนิติศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 การสร้างความสามารถในการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะให้แก่ประชาชน และชุมชน

ค่าน้ำหนัก : 1

คำเป้าหมาย : มีการดำเนินงาน 4 ข้อ

ผู้รับผิดชอบ : งานบริการวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะนิติศาสตร์มีการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมกับนักศึกษา และจัดโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เป็นผู้มีคุณธรรม ให้ตรงตามลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีคณะกรรมการดำเนินงาน
2. มีแผน โครงการ กิจกรรม
3. มีการดำเนินงานตามแผน
4. มีการติดตามและประเมินผล
5. มีการนำผลมาปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 มีการจัดการเรียนการสอนทางนิติศาสตร์ที่สนองความต้องการของท้องถิ่น

ค่าน้ำหนัก : 1

คำเป้าหมาย : มีการดำเนินงาน 4 ข้อ

ผู้รับผิดชอบ : งานวิชาการและงานกิจการนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะนิติศาสตร์มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองต่อความต้องการของท้องถิ่น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุก ฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ โดยให้ชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียน การสอน โดยจัดโครงการ

และกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีหลักสูตรที่เน้นการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
2. มีการพัฒนาอาจารย์
3. มีโครงการที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
4. มีสื่อที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
5. มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตอบสนองการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 3 มีรายวิชา การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการบริการวิชาการ หรือกิจกรรมการวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีและหรือ ยุติธรรมชุมชน

ค่าน้ำหนัก : 1

ค่าเป้าหมาย : 8 กิจกรรม

ผู้รับผิดชอบ : งานวิชาการและงานกิจการนักศึกษาและงานบริการวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะนิติศาสตร์มีรายวิชา การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการบริการวิชาการ หรือกิจกรรมการวิจัย ที่เกี่ยวกับการแก้ไขความขัดแย้งและวิธีการระงับข้อพิพาททางศาล วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกโดยสันติวิธี การควบคุมทางสังคมและยุติธรรมชุมชน การเจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ย ประนีประนอมยอมความ การอนุญาโตตุลาการ การบังคับคดี การอุทธรณ์ฎีกา การล้มละลายและการประนอมหนี้ การบริการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายและวิธีการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี การให้คำปรึกษาและการทำสัญญาต่างๆ แก่ประชาชน การศึกษาวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีและระบบยุติธรรมชุมชนในกรณีที่เป็น เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-2 กิจกรรม	3-4 กิจกรรม	5-6 กิจกรรม	7-8 กิจกรรม	9 กิจกรรมขึ้นไป

อัตลักษณ์คณะรัฐศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 จำนวนโครงการบริการวิชาการด้านการเมืองการปกครอง

ค่าเป้าหมาย : 2 โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 โครงการ	2โครงการ	3 โครงการ	4 โครงการ	5 โครงการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 รายวิชาที่มีกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย : 4 รายวิชา

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 รายวิชา	2 รายวิชา	3 รายวิชา	4 รายวิชา	5 รายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.2 มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ค่าเป้าหมาย : 3 งาน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 งาน	2 งาน	3 งาน	4 งาน	5 งาน

อัตลักษณ์วิทยาเขตมุกดาหาร

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 มีการจัดการเรียนการสอนเน้นการใช้นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษาต่างประเทศ

ค่าเป้าหมาย : 4 ข้อ

ผู้รับผิดชอบ งานวิชาการ / คณะกรรมการประจำ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาต่างประเทศ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานเพื่อจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมวัฒนธรรมในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงที่สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน
3. มีรายวิชาที่สอดแทรกการใช้เทคโนโลยีและการใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนแผนการสอน มีการประเมินรายวิชา หรือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมในรายวิชา
4. มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2.2 จำนวนโครงการวิจัย เพื่อพัฒนาวิชาการ ที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการวิจัย เพื่อพัฒนาอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

ค่าเป้าหมาย : 4 โครงการ

ผู้รับผิดชอบ งานวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 โครงการ	2 โครงการ	3 โครงการ	4 โครงการ	5 โครงการขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ 1.2.3 จำนวนโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการ ด้านบริหารธุรกิจ
เทคโนโลยีสารสนเทศ การบัญชี และการจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม
ทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย : 4 โครงการ

ผู้รับผิดชอบ งานวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 โครงการ	2 โครงการ	3 โครงการ	4 โครงการ	5 โครงการขึ้นไป

อัตลักษณ์สำนักวิทยบริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 เวลาเฉลี่ยในการดำเนินการตั้งแต่รับทรัพยากรสารสนเทศ
และนำออกให้บริการ

ค่าเป้าหมาย : นำออกให้บริการ ≤ 7 วัน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
นำออกให้บริการ > 16 วัน	นำออกให้บริการ 14-16 วัน	นำออกให้บริการ 11-13 วัน	นำออกให้บริการ 8-10 วัน	นำออกให้บริการ ≤ 7 วัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ร้อยละของข้อเสนอแนะที่ได้รับการแก้ไข

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 100

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
< ร้อยละ 70	ร้อยละ 70-79	ร้อยละ 80-89	ร้อยละ 90-99	ร้อยละ 100

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ปริมาณการยืมทรัพยากรสารสนเทศต่อจำนวนผู้ใช้บริการที่มีสิทธิ์ยืม

ค่าเป้าหมาย : ≥ 18 รายการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-5 รายการ	6-9 รายการ	10-14 รายการ	15-17 รายการ	≥ 18 รายการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4 จำนวนการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จในชั้นตอนเดียว (One Stop Service)

ค่าเป้าหมาย : 5 บริการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 บริการ	2 บริการ	3 บริการ	4 บริการ	5 บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.5 จำนวนบริการอิเล็กทรอนิกส์ (E-Service)

ค่าเป้าหมาย : ≥ 9 บริการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 - 2 บริการ	3 - 4 บริการ	5 - 6 บริการ	7 - 8 บริการ	≥ 9 บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.6 ค่าใช้จ่ายของการบริการห้องสมุดต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

ค่าเป้าหมาย : $\geq 2,000$ บาท

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-499 บาท	500-999 บาท	1,000-1,499 บาท	1,500-1,999 บาท	$\geq 2,000$ บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.7 การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้ารับบริการฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา

ค่าเป้าหมาย : ดำเนินการ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถรองรับการให้บริการได้อย่างครอบคลุมทุกบริการของฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา
2. มีการจัดสภาพแวดล้อมและห้องปฏิบัติงานที่เหมาะสม (พิจารณาจากคะแนนการประเมินความพึงพอใจในหัวข้อการจัดสภาพแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ หาก ≥ 4.00 ถือว่ามีความเหมาะสม)
3. มีป้ายบ่งบอกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่และการให้บริการที่ชัดเจน
4. มีการจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกให้สวยงามและร่มรื่น เช่น การจัดสวนหย่อม การตกแต่งพื้นที่รอรับบริการในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น (พิจารณาจากคะแนนการประเมินความพึงพอใจในหัวข้อการจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก หาก ≥ 4.00 ถือว่ามีความเหมาะสม)
5. มีห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการเรียนรู้เฉพาะทางหลากหลายรูปแบบ เช่น ห้องสตูดิโอสำหรับฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพนิ่ง ห้องสตูดิโอสำหรับฝึกปฏิบัติการผลิตรายการโทรทัศน์ และบันทึกเสียง เป็นต้น

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.8 จำนวนช่องทางการประชาสัมพันธ์การให้บริการฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา

ค่าเป้าหมาย : 5 ช่องทาง

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ช่องทาง	2 ช่องทาง	3 ช่องทาง	4 ช่องทาง	5 ช่องทาง

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.9 ร้อยละของผู้ใช้บริการที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการรู้สารสนเทศ

ค่าเป้าหมาย : >ร้อยละ 90

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
< ร้อยละ 45	ร้อยละ 46-60	ร้อยละ 61-75	ร้อยละ 76-90	>ร้อยละ 90

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.10 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม

การรู้สารสนเทศ

ค่าเป้าหมาย : 4.51-5.00

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1.00-1.50	1.51-2.50	2.51-3.50	3.51-4.50	4.51-5.00

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.11 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อผู้ให้บริการต่อวัน

ค่าเป้าหมาย : 1 เครื่องต่อ \leq 5 คน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 เครื่อง ต่อ > 20 คน	1 เครื่องต่อ 16-20 คน	1 เครื่องต่อ 11-15 คน	1 เครื่องต่อ 6-10 คน	1 เครื่องต่อ \leq 5 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.12 จำนวนครั้ง ที่ไม่สามารถใช้งานเครือข่าย Internet

ค่าเป้าหมาย : \leq 20 ครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
\geq 36 ครั้ง	31- 35 ครั้ง	26-30 ครั้ง	21-25 ครั้ง	\leq 20 ครั้ง

**ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.13 การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยบุคลากรกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
และส่งเสริมการรู้สารสนเทศ**

คำเป้าหมาย : ดำเนินการ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยบุคลากรกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมการรู้สารสนเทศ และมีการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป จำนวน 1 โปรแกรม
2. มีการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยบุคลากรกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมการรู้สารสนเทศ จำนวน 2 โปรแกรม
3. มีการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยบุคลากรกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมการรู้สารสนเทศ จำนวน 3 โปรแกรม
4. มีการนำโปรแกรมสำเร็จรูปในข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ไปใช้งานในสำนักวิทยบริการ
5. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปในข้อ 4

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 7.6 ตัวบ่งชี้สะท้อนภารกิจของสำนักวิทยบริการ

**ตัวบ่งชี้ 7.6.1 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้
และทักษะในวิชาชีพ**

คำเป้าหมาย : ร้อยละ 100

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100

อัตลักษณ์สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 ระดับความพึงใจของผู้รับบริการต่อห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

ค่าเป้าหมาย : ระดับ 4

คำอธิบายตัวชี้วัด

การดำเนินการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในด้านการให้บริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจในส่วนห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นใช้งานทั่วไป และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งรับบริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับการบริการวิชาการ

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ระดับน้อยที่สุด 1.00 – 1.80	ระดับน้อย 1.81 – 2.60	ระดับปานกลาง 2.61 – 3.40	ระดับดี 3.41 – 4.20	ระดับดีมาก 4.21 – 5.00

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเครือข่าย

ค่าเป้าหมาย : ระดับ 4

คำอธิบายตัวชี้วัด

การดำเนินการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในด้านระบบเครือข่าย ซึ่งสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเป็นหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยในการให้บริการ โดยสำรวจจากผู้รับบริการระบบเครือข่าย ประเภทเครือข่ายไร้สาย (wireless lan) และเครือข่ายหลักของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ระดับน้อยที่สุด 1.00 – 1.80	ระดับน้อย 1.81 – 2.60	ระดับปานกลาง 2.61 – 3.40	ระดับดี 3.41 – 4.20	ระดับดีมาก 4.21 – 5.00

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 จำนวนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัย

ค่าเป้าหมาย : จำนวน 10 ระบบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

การดำเนินงานของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในการกำกับ ติดตามและพัฒนา ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัย เช่น ระบบฐานข้อมูลกลางของมหาวิทยาลัย, ระบบการรายงานผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานตามมติสภามหาวิทยาลัย, ระบบการจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์, ระบบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ระบบสถานีวิทยุเพื่อการศึกษาและบริการท้องถิ่น FM 91.75 MHz. เป็นต้น

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบของการจัดเก็บ ประมวลผลข้อมูล โดยอาศัยบุคคลและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เหมาะสมกับงานหรือภารกิจแต่ละอย่าง

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวน 1-3 ระบบ	จำนวน 4-6 ระบบ	จำนวน 7-9 ระบบ	จำนวน 10-12 ระบบ	จำนวนมากกว่า 12 ระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.1 เวลาเฉลี่ยในการดำเนินการซ่อมบำรุงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และส่งมอบผู้รับบริการ

ค่าเป้าหมาย : ดำเนินการ 2 วัน

คำอธิบายตัวชี้วัด

เวลาเฉลี่ยในการดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานในกระบวนการดำเนินการซ่อมบำรุงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และการส่งมอบเท่านั้นไม่นับรวมกรณีการจัดซื้ออุปกรณ์ทดแทน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ส่งมอบผู้รับบริการ > 10 วัน	ส่งมอบผู้รับบริการ 8-10 วัน	ส่งมอบผู้รับบริการ 5-7 วัน	ส่งมอบผู้รับบริการ 2-4 วัน	ส่งมอบผู้รับบริการ ≤ 1 วัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.2 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อสภาพแวดล้อมในการให้บริการ

ค่าเป้าหมาย : ระดับดี 4

คำอธิบายตัวชี้วัด

การดำเนินการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในด้านสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลานจอดรถ ระบบแสงสว่าง ห้องน้ำ ศาลาพักผ่อนและลานอเนกประสงค์ เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ระดับน้อยที่สุด 1.00 – 1.80	ระดับน้อย 1.81 – 2.60	ระดับปานกลาง 2.61 – 3.40	ระดับดี 3.41 – 4.20	ระดับดีมาก 4.21 – 5.00

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อผู้ให้บริการ

ค่าเป้าหมาย : ระดับดี 4

คำอธิบายตัวชี้วัด

การดำเนินการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในด้านการให้บริการของบุคลากรสำนักคอมพิวเตอร์ฯ เช่น การให้คำแนะนำตอบข้อซักถาม การบริการด้วยความสะดวก รวดเร็วและตรงต่อเวลา รวมถึงความรับผิดชอบของบุคลากรในการให้บริการ เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ระดับน้อยที่สุด 1.00 – 1.80	ระดับน้อย 1.81 – 2.60	ระดับปานกลาง 2.61 – 3.40	ระดับดี 3.41 – 4.20	ระดับดีมาก 4.21 – 5.00

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.4 จำนวนการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์

ค่าเป้าหมาย : จำนวน 11,000 ครั้ง/เดือน

คำอธิบายตัวชี้วัด

การเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยจำนวนการลงชื่อเข้าใช้ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวนการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวน 8,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 9,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 10,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 11,000 ครั้ง/เดือน	จำนวนมากกว่า 11,000 ครั้ง/เดือน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.5 จำนวนการใช้บริการระบบเครือข่ายไร้สาย

ค่าเป้าหมาย : จำนวน 14,000 ครั้ง/เดือน

คำอธิบายตัวชี้วัด

การเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนการเข้าใช้บริการระบบเครือข่ายไร้สาย จากจำนวนการลงชื่อเข้าใช้งานระบบเครือข่ายไร้สายของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวน 8,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 10,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 12,000 ครั้ง/เดือน	จำนวน 14,000 ครั้ง/เดือน	จำนวนมากกว่า 14,000 ครั้ง/เดือน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.6 มีโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดหาครุภัณฑ์ สารสนเทศ การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อให้บริการ

ค่าเป้าหมาย : ดำเนินการ 4 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติประจำปีของสำนักคอมพิวเตอร์ฯ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานที่ส่งเสริมโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดหาครุภัณฑ์ สารสนเทศ การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อให้บริการ
3. มีโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดหาครุภัณฑ์ สารสนเทศ การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อให้บริการ ไม่น้อยกว่า 3 โครงการ
4. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานโครงการหรือกิจกรรมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดหาครุภัณฑ์สารสนเทศ การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อให้บริการ

6. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดหาครุภัณฑ์สารสนเทศ การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อให้บริการ

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4-5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.7 มีโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คำเป้าหมาย : ดำเนินการ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักคอมพิวเตอร์ฯ
2. มีระบบและกลไกการดำเนินงานบริการวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. มีโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่น้อยกว่า 2 โครงการหรือกิจกรรม
4. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานโครงการหรือกิจกรรม อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ
6. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงโครงการหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ
7. มีการนำกิจกรรมบริการวิชาการมาบูรณาการด้านการศึกษา
8. มีการนำกิจกรรมบริการวิชาการมาบูรณาการสนับสนุนด้านการเรียนการสอน

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3-4 ข้อ	ดำเนินการ 5-6 ข้อ	ดำเนินการ 7-8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.8 จำนวนระยะเวลาเฉลี่ยต่อการแก้ไขปัญหาในระบบบัญชี 3 มิติต่อครั้ง**ค่าเป้าหมาย : จำนวน 2 ชั่วโมง****คำอธิบายตัวชี้วัด**

การเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนระยะเวลาเฉลี่ยต่อการแก้ไขปัญหาในระบบบัญชี 3 มิติต่อครั้ง จากจำนวนครั้งของผู้ใช้บริการ ยกเว้นกรณีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากระบบ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
จำนวน > 10 ชั่วโมง	จำนวน 8-10 ชั่วโมง	จำนวน 5-7 ชั่วโมง	จำนวน 2-4 ชั่วโมง	จำนวน \leq 1 ชั่วโมง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.9 ระบบการพัฒนาบุคลากร**ค่าเป้าหมาย : มีการดำเนินการ 5 ข้อ****เกณฑ์การประเมิน**

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากร
2. มีการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะจากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงาน
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากรและดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลสำเร็จของแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากร
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงหรือปรับปรุงการบริหารและพัฒนาบุคลากร

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.10 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 90

คำอธิบายตัวชี้วัด

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพในประเทศ และต่างประเทศ ต่อบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรสายสนับสนุนท่านนั้น จะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพหลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม

บุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการ และธุรการ การพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่

1. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม สัมมนาหรือดูงาน
3. การฝึกอบรม/สัมมนาที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุน

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การให้ค่าคะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 – ร้อยละ 50	ร้อยละ 51 – ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 90	ร้อยละ 91 – ร้อยละ 100

อัตลักษณ์สำนักงานอธิการบดี

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐาน
ระยะเวลาการให้บริการ

ค่าเป้าหมาย : 4

เกณฑ์การประเมิน

1. มีประกาศขั้นตอนและระยะเวลามาตรฐานในการให้บริการ
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประกาศขั้นตอนและระยะเวลามาตรฐานในการให้บริการ
ณ จุดบริการ และสื่อประชาสัมพันธ์
3. มีการจัดเก็บข้อมูลการให้บริการอย่างเป็นระบบ
4. สามารถรักษาขั้นตอนหรือระยะเวลาให้บริการได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในประกาศ
5. สามารถลดขั้นตอนหรือระยะเวลาให้บริการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2.2 ระดับความสำเร็จในการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจ
ของผู้รับบริการในภารกิจของ สำนักงานอธิการบดี

ค่าเป้าหมาย : 4

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแนวทางและวิธีการในการสำรวจความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการใน
การให้บริการที่มีกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก
2. มีแผนการติดตามและการรายงานผลการสำรวจ
3. ดำเนินการสำรวจและรายงานสภาพการสำรวจความต้องการและความคาดหวัง
ของผู้รับบริการ ตามแผนการติดตาม และรายงานผลต่อผู้บริหารของหน่วยงาน
4. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. มีการนำผลการสำรวจมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ 1.2.3 ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่พึงมี
ในสถาบันอุดมศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุน**

ค่าเป้าหมาย : 3

เกณฑ์การประเมิน

1. มีกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณของบุคลากรสายสนับสนุน
2. มีการส่งเสริมและดูแลให้บุคลากรสายสนับสนุนปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา
3. มีระบบและกลไกในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในด้านความเรียงและมาตรการการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
4. มีการประเมินการดำเนินงานตามจรรยาบรรณว่าสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีการนำผลการติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 7.6 ตัวบ่งชี้สะท้อนภารกิจของสำนักงานอธิการบดี

ตัวบ่งชี้ 7.6.1 ระบบการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

ค่าเป้าหมาย : 3

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้บุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนาไปใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 - 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.2 ระบบบริการและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ค่าเป้าหมาย : 4

เกณฑ์การประเมิน

1. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยในด้านห้องเรียน และอาคารสถานที่จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนผู้เรียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
3. ระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 4 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.3 ระบบและกลไกการแนะแนวการใช้ชีวิตและบริการด้านข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษา

ค่าเป้าหมาย : 4

เกณฑ์การประเมิน

1. มีระบบและกลไกการแนะแนวการใช้ชีวิตและบริการด้านข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการให้แนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
3. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
4. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 2 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

5. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ค่าเป้าหมายปีการศึกษา 2553
ระดับมหาวิทยาลัย คณะ /หน่วยงานเทียบเท่า

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหาวิทยาลัย		เภสัช ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
องค์ประกอบที่1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ																											
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	8	5	8	5	6	4	8	5	8	5	8	5	6	4	6	4	7	4	6	4	7	4	6	4	6	4	
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน																											
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและ กลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตร	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	3	3	4	4	6	5	4	4	5	5	4	4	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก	๕	5	50	5	18	3	10	1	60	5	5405	5	6475	5	-	2	30	5	20	5	1224	204	187	313	-	1	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ ประจำที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	๘	301	๘	2๒2	12	1	-	0	๘	3	5405	5	4672	389	-	1	30	5	10	1	816	1	312	๑26	-	1	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการ พัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน	7	5	5	4	5	4	7	5	7	5	7	5	5	4	5	4	7	5	5	4	5	4	6	4	5	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	7	5	6	4	6	4	7	5	6	4	7	5	6	4	7	5	6	4	6	4	5	3	6	4	6	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและ กลไกการจัดการเรียนการ สอน	7	5	6	4	6	4	7	5	6	4	7	5	6	4	7	5	5	3	6	4	6	4	6	4	6	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและ กลไกการพัฒนาคุณลักษณะ ของบัณฑิต	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	6	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับ ความสำเร็จของการ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับ นักศึกษา	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตาม																											

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวะ กรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
ตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																											
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 บัณฑิต ปริญญาตรีที่ได้ออกทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	706	35	80	4	80	4	-	-	80	4	63	316	88	4	60	3	80	4	70	5	60	3	50	250	-	-	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 คุณภาพ ของบัณฑิตปริญญาตรี โท และ เอก ตาม กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา แห่งชาติ	35	35	35	35	4	4	-	-	4	4	35	35	4	4	3	3	80	5	na	na	3	3	11	11	-	-	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 ผลงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาโทที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	8	387	25	25	-	-	-	-	10	1	-	25	50	5	40	2	80	5	na	na	-	-	75	075	-	-	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 ผลงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	60	3	75	375	-	-	-	-	100	5	-	25	0	0	80	4	100	5	-	-	-	-	666	333	-	-	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อเตรียมวางแผน พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่ง การวิจัย																											

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร	
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.1.1 ผลงาน วิทยานิพนธ์ระดับ บัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ ประโยชน์	207	346	20	333	-	-	-	-	12	2	20	333	12	2	-	1	80	5	na	na	-	-	na	5	-	-
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา																										
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและ กลไกการให้คำปรึกษาและ บริการด้านข้อมูลข่าวสาร	7	5	7	5	6	4	7	5	7	5	7	5	6	4	7	5	6	4	6	4	7	5	6	4	6	4
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและ กลไกการส่งเสริมกิจกรรม นักศึกษา	6	5	5	4	5	4	6	5	6	5	6	5	5	4	6	5	6	5	5	4	6	5	5	4	5	4
องค์ประกอบที่ 4 การ วิจัย																										
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและ กลไกการพัฒนางานวิจัย	7	5	6	4	6	4	7	5	6	4	7	5	6	4	6	4	6	4	6	4	7	5	6	4	4	3

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
หรืองานสร้างสรรค์																											
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	4.5	5	80,000	5	40,000	4	40,000	4	60,000	5	120,000	5	225,373	5	20,000	4	50,000	5	8,000	1.60	228,455	5	20,000	4	30,000	5	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																											
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	2055	5	20	5	16	4	-	125	20	5	108	250	508	5	4	2	15	5	20	1	4	2	312	156	012	006	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	1258	315	5	125	16	4	-	125	16	4	108	250	16	4	4	1	15	375	20	1	4	1	312	078	012	003	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	004	302	10	5	8	4	-	5	10	5	135	250	10	5	4	2	8	4	na	na	4	2	312	156	012	006	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อเตรียมวางแผน พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่ง การวิจัย																											
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.1 งานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การจดสิทธิบัตรหรืออนุ สิทธิบัตร	000	302	05	25	08	4	-	0	08	4	135	5	961	5	-	1	10	5	20	1	0	0	312	5	na	na	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 งานวิจัย ที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	3305	5	30	27	44	4	-	0	46	5	581	5	586	5	-	1	46	5	20	1	0	0	454	114	na	na	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิง ระดับนานาชาติ	40	5	30	375	32	4	-	0	36	5	567	5	557	5	-	1	36	5	20	1	1	017	0	0	na	na	
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่ สังคม																											
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและ กลไกการบริการทาง วิชาการแก่สังคม	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ประโยชน์ ของการให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม	5	5	4	4	4	4	3	3	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตาม ตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																											
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 การนำ ความรู้และประสบการณ์ จากการให้บริการวิชาการ มาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนหรือการวิจัย	3	3	2	2	4	4	-	0	4	4	3	3	5	5	3	3	4	4	5	5	3	3	3	3	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 การเรียนรู้ และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนหรือองค์กร ภายนอก	3	3	3	3	4	4	-	0	5	5	3	3	5	5	5	5	4	4	5	5	3	3	3	3	3	3	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม																											
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและ กลไกการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	6	5	4	4	6	5	5	5	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตาม ตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																											
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริม	4	4	3	3	4	4	5	5	4	4	3	3	4	4	3	3	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
และสนับสนุนด้านศิลปะ และวัฒนธรรม																											
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนา สุนทรียภาพในมิติทางศิลปะ และวัฒนธรรม	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	3	3	4	4	3	3	4	4	5	5	3	3	3	3	4	4	
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ																											
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำ ของสภามหาวิทยาลัย/ คณะกรรมการบริหารฯ และ ผู้บริหารทุกระดับของ มหาวิทยาลัย/หน่วยงาน	7	5	6	4	6	4	4	4	7	5	7	5	6	4	6	4	6	4	6	4	7	5	6	4	6	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนา มหาวิทยาลัย/หน่วยงานสู่ มหาวิทยาลัย/หน่วยงาน เรียนรู้	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	3	3	4	4	5	5	4	4	3	3	4	4	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบ สารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจ	5	5	5	5	4	4	3	3	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหาร ความเสี่ยง	6	5	6	5	5	4	3	3	6	5	6	5	5	4	5	4	5	4	6	5	5	4	5	4	5	4	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวกรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร		
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตาม ตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																											
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของสภา สถาบัน	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	5	5	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารสถาบัน	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	n/a	n/a	4	4	3	3	4	4	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.3 การพัฒนา คณาจารย์	4	4	4	4	4	4	3	3	4	4	3	3	0	0	4	4	4	4	n/a	n/a	2	2	0	0	0	0	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อน ภารกิจของของหน่วยงาน (สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้ ตามความเหมาะสม) เช่น 7.6.1																											
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ																											
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและ กลไกการเงินและ งบประมาณ	7	5	7	5	6	4	4	4	7	5	7	5	6	4	4	3	6	4	7	5	7	5	7	5	6	4	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ ที่ร่วม	มหา วิทยาลัย		เกสซ์ ศาสตร์		วิทยาลัย ฯ		พยาบาล ศาสตร์		วิทยา ศาสตร์		วิศวะ กรรม ศาสตร์		เกษตร ศาสตร์		บริหาร ศาสตร์		ศิลป ประยุกต์ ฯ		ศิลป ศาสตร์		นิติ ศาสตร์		รัฐ ศาสตร์		มุกดา หาร	
	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	ค่าคะแนน
องค์ประกอบที่ ๑ ระบบ และ กลไก การ ประกันคุณภาพ																										
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระบบและ กลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	9	5	9	5	7	4	4	4	8	4	9	5	7	4	4	3	8	5	7	4	7	4	7	4	7	4

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับสำนัก

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่รวม	สำนักวิทยบริการ		สำนักคอมพิวเตอร์		สำนักงานอธิการบดี	
	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ						
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	8	5	6	4	6	4
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการบริหารฯและผู้บริหาร ทุกระดับของมหาวิทยาลัย/หน่วยงาน	7	5	6	4	6	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนามหาวิทยาลัย/หน่วยงานสู่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานเรียนรู้	5	5	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	5	5	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	6	5	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.						
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	5	5	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	5	5	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของของหน่วยงาน						
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ						
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	7	5	6	4	6	4
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ						
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	9	5	7	4	7	4

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับภาควิชา/หน่วยงานเทียบเท่า

องค์ประกอบ	วิทยาลัย		วิทยาศาสตร์				วิศวกรรมศาสตร์					เกษตรศาสตร์				บริหารศาสตร์				ศิลปศาสตร์			รัฐศาสตร์				
	สาธารณสุข	แพทย์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีวภาพ	ฟิสิกส์	โยธา	เครื่องกล	อุตสาหกรรม	ไฟฟ้า	เคมี	พืชไร่	พืชสวน	สัตวศาสตร์	อุตฯ	ประมง	บัญชีและการเงิน	บริหารธุรกิจ	การจัดการเฉพาะด้าน	พัฒนาระบบการศึกษา	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	วรรณคดีตะวันออก	วรรณคดี	รัฐศาสตร์	รัฐศาสตร์ ศาสตร์	
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา วัฒนธรรม สังค และ แผน ดำเนินการ																											
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	4	4	-	-	-	-	-	-	-	
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน																											
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	

องค์ประกอบ	วิทยาลัย		วิทยาศาสตร์				วิศวกรรมศาสตร์					เกษตรศาสตร์				บริหารศาสตร์				ศิลปศาสตร์				รัฐศาสตร์		
	สาธารณสุข	แพทย์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีวภาพ	ฟิสิกส์	โยธา	เครื่องกล	อุตสาหกรรม	ไฟฟ้า	เคมี	พืชไร่	พืชสวน	สัตวศาสตร์	อุตฯ	ประมง	บัญชีและการเงิน	บริหารธุรกิจ	การจัดการเฉพาะด้าน	พัฒนาระบบราชการศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	วรรณคดีตะวันออก	วรรณคดี	รัฐศาสตร์	รัฐศาสตร์ ศาสตร์
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	18	18	80	80	60	70	54	54	54	54	54	60	60	60	60	60	1	2	1	3	20	20	20	20	n/a	n/a
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	12	12	10	35	45	60	54	54	54	54	54	30	30	30	30	30	1	1	1	2	10	10	10	10	n/a	n/a
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	5	5	7	5	7	5	7	7	7	7	7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	6	6	6	6	6	7	7	7	7	6	6	6	6	6	6
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																										
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1	80	80	80	80	80	80	632	632	632	632	632	80	80	80	80	80	60	60	60	60	70	70	70	70	50	50

องค์ประกอบ	วิทยาลัย		วิทยาศาสตร์				วิศวกรรมศาสตร์					เกษตรศาสตร์					บริหารศาสตร์				ศิลปศาสตร์				รัฐศาสตร์	
	สาธารณสุข	แพทย์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีวภาพ	ฟิสิกส์	โยธา	เครื่องกล	อุตสาหกรรม	ไฟฟ้า	เคมี	พืชไร่	พืชสวน	สัตวศาสตร์	อุตสาห	ประมง	บัญชีและการเงิน	บริหารธุรกิจ	การจัดการเฉพาะด้าน	พัฒนาระบบราชการ	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	วรรณคดีตะวันออก	วรรณคดี	รัฐศาสตร์	รัฐศาสตร์
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2	4	4	4	4	4	4	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3	-	-	10	10	10	10	25	25	25	25	25	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	40	40	40	40	n/a	n/a	n/a	n/a	1.16	1.16
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4	-	-	-	100	100	100	25	25	25	25	25	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	80	80	80	80	n/a	n/a	n/a	n/a	666	666
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย																										
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.1.1	n/a	n/a	12	12	12	12	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	80	80	80	80	80	1	1	1	1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

องค์ประกอบ	วิทยาลัย		วิทยาศาสตร์				วิศวกรรมศาสตร์					เกษตรศาสตร์					บริหารศาสตร์					ศิลปศาสตร์				รัฐศาสตร์	
	สาธารณสุข	แพทย์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีวภาพ	ฟิสิกส์	โยธา	เครื่องกล	อุตสาหกรรม	ไฟฟ้า	เคมี	พืชไร่	พืชสวน	สัตวศาสตร์	อุตสาห	ประมง	บัญชีและการเงิน	บริหารธุรกิจ	การจัดการเฉพาะด้าน	พัฒนาระบบการศึกษาศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	วรรณคดีตะวันออก	วรรณคดี	รัฐศาสตร์	รัฐศาสตร์ ศาสตร์	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย																											
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	4	4	7	6	6	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	6	6	6	-	-	-	-	n/a	n/a		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	4	4	4	4	4	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	4	4	-	-	-	-	4	4		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	40,000	40,000	20,000	70,000	60,000	50,000	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000	15,000	15,000	20,000	15,000	8,000	8,000	8,000	8,000	20,000	20,000	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4																											
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1	16	16	20	20	20	20	108	108	108	108	108	20	20	20	20	4	4	4	4	20	20	20	20	312	312		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2	16	16	16	16	16	16	108	108	108	108	108	n/a	n/a	n/a	n/a	4	4	4	4	20	20	20	20	312	312		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3	8	8	10	10	10	10	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	8	8	8	8	4	4	4	4	n/a	n/a	n/a	n/a	312	312		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียม																											

องค์ประกอบ	วิทยาลัย		วิทยาศาสตร์				วิศวกรรมศาสตร์					เกษตรศาสตร์					บริหารศาสตร์					ศิลปศาสตร์				รัฐศาสตร์		
	สาธารณสุข	แพทย์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีวภาพ	ฟิสิกส์	โยธา	เครื่องกล	อุตสาหกรรม	ไฟฟ้า	เคมี	พืชไร่	พืชสวน	สัตวศาสตร์	อุตสาห	ประมง	บัญชีและการเงิน	บริหารธุรกิจ	การจัดการเฉพาะด้าน	พัฒนาระบบการศึกษาศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	วรรณคดีตะวันออก	วรรณคดี	รัฐศาสตร์	รัฐศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ที่ของ สมศ.																												
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1	4	4	4	4	4	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3	3	3	-	-	-	-	3	3			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2	4	4	5	5	5	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5	5	5	-	-	-	-	3	3			
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม																												
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	4	4	4	4	4	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ตัวบ่งชี้																												

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับหน่วยงานเทียบเท่าของสำนักวิทยบริการ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศและส่งเสริม การรู้สารสนเทศ	
	เป้าหมาย	คะแนน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดอัตลักษณ์ของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.5 : จำนวนบริการอิเล็กทรอนิกส์ (E-Service)	≥ 9 บริการ	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.9 : ร้อยละของผู้ใช้บริการที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการรู้สารสนเทศ	>ร้อยละ 90	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.10 : ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการรู้สารสนเทศ	4.51 -5.00	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.11 : จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อผู้ใช้บริการต่อวัน	≤ 5 คน	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.12 : จำนวนครั้ง ที่ไม่สามารถใช้งานเครือข่าย Internet	≤ 20 ครั้ง	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.13 : การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยบุคลากรกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมการรู้สารสนเทศ	ดำเนินการ 5 ข้อ	5
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	5	5
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ 7.6.1 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ	ร้อยละ 100	5

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับหน่วยงานเทียบเท่าของสำนักวิทยบริการ (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่รวม	ฝ่ายหอสมุด	
	เป้าหมาย	คะแนน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดอัตลักษณ์ของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 : เวลาเฉลี่ยในการดำเนินการตั้งแต่รับทรัพยากรสารสนเทศและนำออกให้บริการ	≤ 7 วัน	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 : ร้อยละของข้อเสนอแนะที่ได้รับการแก้ไข	ร้อยละ 100	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 : ปริมาณการยืมทรัพยากรสารสนเทศต่อจำนวนผู้ใช้บริการที่มีสิทธิ์ยืม	≥ 18 รายการ	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4 : จำนวนการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว (One Stop Service)	5 บริการ	5
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ 7.6.1 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ	ร้อยละ 100	5

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา 2553 ระดับหน่วยงานเทียบเท่าของสำนักวิทยบริการ (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา	
	เป้าหมาย	คะแนน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดอัตลักษณ์ของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.7 : การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้ารับบริการฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา	ดำเนินการ 5 ข้อ	5
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.8 : จำนวนช่องทางการประชาสัมพันธ์การให้บริการฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา	5 ช่องทาง	5
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนภารกิจของของหน่วยงาน		
ตัวบ่งชี้ 7.6.1 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ	ร้อยละ 100	5

ภาคผนวก ง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง